VIÊN LINH

THUỶ MỘ QUAN

phát hành năm 1992

VIÊN LINH

THUỶ MỘ QUAN

Thân tặng
Thanh Tâm
Viên Linh
ca 97

phát hành năm 1992

Phác họa của Chóe

THUỶ MỘ QUAN

THƠ VIÊN LINH

GỒM BA TẬP CHIA RA NHƯ SAU:

TẬP MỘT

THUỶ MỘ QUAN

NHỮNG BÀI THƠ LÀM TRONG
HAI NĂM 1981 VÀ 1982
VỀ NGƯỜI VIỆT VEN BIỂN ĐÔNG
NGƯỜI VIỆT NGOÀI TẦN HẢI
VỀ THỦY TRUYỆN
VÀ THỦY HUYỀN SỬ VIỆT NAM

TẬP HAI

NGOẠI VỰC

THƠ LÀM TỪ 30 THÁNG 4 NĂM 1975
SAU KHI RỜI SAIGON

TẬP BA

DƯ TẬP

MỘT SỐ THƠ ĐÃ ĐĂNG BÁO
TRƯỚC 1975 TẠI VIỆT NAM
ĐƯỢC THU TẬP LẠI
TỪ CÁC TẠP CHÍ CŨ
TÌM THẤY NƠI NƯỚC NGOÀI

THUỶ MỘ QUẠN

Lạc âm cung, ngẩn ngơ hồn lệ quỷ
Ta nằm trong di tích cuộc tang thương.
Khóc thâu đêm cho thấy lại Thiên Đường,
Thủa Hưng Phục — Ôi! Cõi lòng hoang phế!
Hồn hỡi hồn! Xưa chết chìm dưới bể,

ĐINH HÙNG

1.

Một biển trời xa nghìn đảo lặn
Trời mây vần vũ thủy mang mang
Xung quanh màu bạc, trong lòng tối
Điểm cuối Quê Nhà, một góc đen.

2.

Có kẻ bên trời thức trắng canh
Hồn xưa binh bại quấn chân thành
Lắng nghe tiếng kẻng đồn quân cũ
Hối hả ra đường rảo bước nhanh.

3.

Nằm mộng đêm nay vào Hỏa Ngục
Kiếm người oan thác đã trầm xanh
Dưới hiên mưa vắng hồn khua nước
Thả chiếc thuyền con ngược bến không.

4.

Hồ nhỏ bèo non cây cối rậm
Chiều rơi quạnh quẽ xóm thôn yên
Âm vang trong nước loài ngư điểu
Phơi xác nằm bên vụn sắt đen.

5.

Em có yêu tôi chờ kiếp khác
Đời nay nguyệt tận bóng hư quang
Triều âm từ trước cũng trắng bạch
Đã hẹn tìm nhau dưới đáy sông.

6.

Ở cạnh chùa xưa dưới gốc cau
Có đêm vôi trắng bỗng thay màu
Sáng ra tôi gặp nhà sư nữ
Bỏ bộ hoàng y mặc yếm nâu.

7.

Lúc nhỏ anh em thường đánh lộn
Bây giờ sông núi nhớ thương nhau
Ngó xem vết sẹo bàn tay trái
Bên phải đầu tôi bỗng nhói đau.

8.

Mưa lụt gà bơi bằng bộ vũ
Lợn mèo ngoi ngóp với lông mao
Dọc ngang cây mái loài không cánh
Đùa thở bằng mạng trên đỉnh cao.

9.

Em ạ tình ta mà tốt đẹp
Thì duyên Chức Nữ đã Ngưu Lang
Qua ô nghìn cánh thôi tế điệp
Cầu bắc làm chi có kẻ sang ?

10.

Quê cũ đèn soi không tỏ mặt
Nhìn nhau bán diện lạ nhau thêm
Đầu ai vừa rụng đậu ai mọc
Chuyện chết ai người nhớ Phạm Nhan ?

11.

Sừng tê tịch thủy cứu An Dương
Lông ngỗng đưa đường Trọng Thủy lên
Hỡi ôi vận nước vì tay ả
Đã ngót năm ngàn năm chẳng quên.

12.

Đọc 'An Nam Chí Lược' năm xưa
Vong quốc tôi hèn chép chuyện thua
Ta chẳng may hơn người mấy tí
Nay còn đủ sức để làm ngơ.

13.

Có nhớ nhớ Phục Ba Mã Viện
Về Tàu xe chở chất bo bo
Triệu Đà xưng Đế ngồi ôm gối
Tiếp sứ Tàu sang như kẻ ngu. *

14.

Có nhớ nhớ thơ Hàn Dũ đó
Bài Đàn Nam Việt vũ chi chi
Mở mang bờ cõi truyền danh tiếng
Tàu hãi ta từ thủa Thành Chu. **

15.

Trống bạt non thần Cổ Việt xưa
Năm nghìn năm nước lại tiêu sơ
Rừng thiêng sơn trại không hò trận
Chỉ thấy tiêu điều những bóng ma .

---

* Mã Viện sau khi diệt được quân Hai Bà Trưng, chở về Tàu nhiều đồ quí, trong có một xe bo bo, là thứ Tàu không có. Thiên hạ dèm với vua Quang Võ là Mã Viện chở về cả xe vàng, đến nỗi Tô Đông Pha có làm một bài thơ về việc này.
Lúc Triệu Đà xưng Đế ở Nam Việt là đời Hán Cao Tổ bên Tàu. Biện sĩ Lục Giả qua du thuyết, Triệu Đà giả ngu buông tóc rối, ngồi xổm để tiếp sứ.

** Hàn Dũ Việt Thường Cầm Tháo (Bài Đàn Việt Thường của Hàn Dũ) . Khi qua nước ta Hàn Dũ có làm bài thơ nhan đề như vừa kể.

16.

Thầm lặng không nghe một tiếng người
Nghe thuyền vạn vỉ nước im hơi
Nghe xa sóng giục sông về gấp
Biển mặn đang chờ nước ngọt ôi .

17.

Hỏa thụ nằm sâu đáy đại dương
Trời trong mặt nước trời vô lường
Ẩn xanh tần thủy vài cây đỏ
Dạo cảnh vu vơ mấy xác truồng .

18.

Đời sau vét biển Thái Bình Dương
Thợ lặn tìm ra vạn cốt xương
Hậu thế áng chừng ta động đất
(Nền văn minh cổ cũng điêu tàn) .

19.

Nhân loại giong tầu tới biển Đông
Tin đồn thềm biển có kim cương
Nếu không ngọc quí không vàng quặng
Sao đáy sâu nghìn kẻ liệm xương ?

20.

Không phải chàng Orphée ngày trước
Quay nhìn lui ở cửa trần gian
Đêm qua mưa đổ bên này nước
Dừng lại tìm em thấy lạnh tanh .

21.

Em đi miền Bắc ngày nay đó
Như cõi A Tỳ ở thế gian
Nhắm mắt anh đi mười cửa ngục
Trở về xứ lạ một mình anh .

22.

Tôi huyền minh trong mấy chục năm
Huyền người ít lắm cũng đôi lần
Bình minh mơ chuyện non cùng biển
Đêm tới quơ quàng cửa tối tăm .

23.

Khi còn niên thiếu biết yêu em
Biết hẹn toa tàu vắng nửa đêm
Lúc đó tàu xuôi nay bến ngược
Đời tôi ga vắng đợi người quen .

24.

Vỗ cao tầm cánh nhạn theo mây
Não nuột thu sang lá thở dài
Trầm tịch hoa rơi ngoài ngõ bạn
Hoa nghe gì giữa tiếng mưa bay ?

25.

Cao tấp trời kia vẫn có chân
Xa xôi nghìn dặm vẫn xem gần
Thời gian thủa nhỏ không gian rộng
Quê cũ bình yên tưởng cát lầm .

26. GỬI DƯƠNG NGHIỄM MẬU

Tuyết hay là lửa trắng hay hồng
Hiện thực hay là chỉ ảo không
Tả hữu hai bên hình phản trắc
Nhìn lui ngó tới cố hai tròng .

27.

Mai khách về thăm lại chốn xưa
Chớ buồn chi nhé chỉ là mơ
Cỏ cây trước ngõ um tùm mọc
Thềm vắng hiên rêu vách gió lùa .

28.

Có phải Quê Hương lò rửa tội
Bao người đang sống tựa hồn ma
Bên ngoài Đất Nước bờ dương thế
Em ở trong lòng anh thật xa .

29.

Trinh nữ trầm oan nổi giữa giòng
Thân băng ngàn hải lý về sông
Xung quanh không một người than khóc
Chỉ cá trũng dưởng theo hộ tang .

30.

Cổ miếu ẩm thầm dưới bóng đa
Đêm trăng vàng lạnh nguyệt thu già
Bờ đê nước cả thuyền buông mái
Một xác ai nằm giữa ruộng khô .

31.

Vật cũ mười năm cặp kính nậu
Đeo vào nhìn cảnh cảnh thay màu
Nhìn ta gương bảo ta già cỗi
Nhìn ảnh em xưa em biến đâu .

32.

Loan Mắt Nhung tũ bởi vợ thưa
Mưu chi y giữ súng trong nhà
Long ởi nếu sống mà ra được
Giận vợ nhưng đừng đánh vợ nghe .

33.

Vẫn tưởng em người gái ngọc dung
Nào hay dâu biến củi lên rừng
Nhan xưa tàn tạ trong cơn mộng
Đóa ác hoa bừng giữa gió đông ..

34.

Vẫn tưởng anh đâu ở miệt tây
Anh cười tôi ở đảo sang đây
Còn ông bằng hữu tin ông chết
Nào ngờ thành ma ở xứ này .

35.

Lại gặp nhau đây cách chục năm
Nhìn nhau ngờ ngợ tướng nhau quên
Hỏi thăm bạn mới phương nào lại
Bạn nói tôi vừa mới vượt biên .

36.

Bạn ở tù ra vượt biển xanh
Gặp nhau mừng rỡ nhận nhau quen
Chia tay đầu phố chừng hỏi vội
Bạn hẹn mai tìm lúc điểm danh .

37.

Tháng chạp mưa rơi con nhớ mẹ
Quê nghèo đói khổ bặt tin xa
Thư đi ba tháng thư về chín
Tháng chạp sang năm thư hẳn qua .

38.

Chiến trận nghe tàn đã bảy năm
Trai đi chiến trận vẫn mù tăm
Mẹ già lẵng đẵng ngoài sân lạnh
Không biết tìm ai để hỏi thăm .

39.

Tìm đến chùa xưa bặt tiếng chuông
Sư già còm cõi tựa chân hương
Nhìn lên tượng Phật người không khác
Lặng lẽ quay ra lạc mất đường .

40.

Trùng ốc lâu năm cũng biến hình
Rắn rùa tu khổ cũng thành tinh
Kiếp xưa tổ phụ bay chôn giải
Sau thoái thai vào ở nước Xiêm .

41.

Vua Hùng ta lập nước Văn Lang
Ven biển cho nên phải vẽ mình
Ngày tháng phôi pha quên tục cũ
Rủ nhau ra biển nộp giao long .

42.

Trong khi chờ đợi kiếm thần dâng
Rùa có nằm say giấc thụy miên
Gươm có mài, không người có luyện
Chỉ lòng hồ nhỏ sóng không yên .

43.

Chị vo rá gạo nước ao trong
Hạt ngọc trong tay chị mướt hồng
Mười một bỏ quê ra tỉnh học
Hôm nay còn nhớ chị bến lòng .

44.

Anh ở hầm lâu sợ tiếng người
Chỉ lên khi đã thấy im hơi
Chấy quấn đêm được qua nhà cũ
Anh núp hầm khi thoáng tiếng cười .

45.

Mũi thuyền chở nặng phía bên anh
Còn chỗ em ngồi vẫn nhẹ tênh
Họa úa cành Nam, tươi nhánh Bắc ?
Thuyền về nửa chiếc nước bình yên ?

46.

Mời anh ly rượu chúc an khang
Tóc đã thôi xanh mộng vẫn vàng
Anh uống dùm tôi tôi chán rượu
Uống vào tôi lại mộng loanh quanh .

47.

Mùa lạnh chim thiên về nhiệt đới
Ta buồn thiên xuống đáy ly con ,
Sang Xuân chim trở về phương bối
Ta trở về trong đáy nậm không .

48.

Cất cánh chim bằng gió đã lên
Cánh già nua khép đã bao năm
Ôi chim cành Việt còn trên ngọn
Hay đã xa lìa dưới qủi môn .

49.

Sầm Nứa mưa giăng mù bốn núi
Lòng em rộng mát tựa mưa giăng
Vẳng nghe cộng gọi từ niên cổ
Ta chạnh lòng thương nhớ bản Mường .

50.

Bóng núi xanh mờ tâm trí tôi
Từ khi mẹ ẵm lúc nằm nôi
Rừng thiêng suối thẳm xây làng bản
Thú dữ đôi khi hiểu tiếng người .

51.

Đuổi Mông đánh Hán chống quân Minh
Mường bản gươm dao sáng rực thành
Kéo xuống Phong Châu tìm vợ đẹp
Qua tây lấy ngựa nạt vua Xiêm .

52.

Hôm qua nghe núi có mưa vãng
Người núi lìa thây khắp suối xanh
Trong đáy tim ta chừng thấm độc
Cầm thư Hà Nội thấy mùi tanh .

53.

Anh theo chủ nghĩa bốn mươi năm
Gặp vợ con xa thấy ngại ngùng
Sau lúc tiến anh về lại Bắc
Mẹ con ngơ ngẩn trước rương không .

54.

Vượt bao sông núi vào thăm mẹ
Trân trọng con dâng một túi qũa
Hai gói mì tôm cân gạo trắng
Nhờ con công trận mấy năm qua .

55. ĐỂ NHỚ TUỆ SỸ

Xuân nào lụt lội khắp trung châu
Nước rút đầm hoang Phật xuất đầu
Phật nổi từ xưa là Phật gỗ
Hèn chi Phật có đắm chìm đâu .*

56.

Nhớ xưa Trương Tịch sang Nam Việt
Tìm kiếm sư già đặng hỏi kinh
Tàu chuối kim thư đầy nghĩa chữ
Khiến lòng khách lạ gió mưa lên .**

57.

Cờ biển vua ban ông gói lại
Trường Nam khóa chốt lòng như dao
Ông tôi không sống sau ngày ấy
Ông chết từ khi chữ nghĩa đau .

* Tích truyền Cổ Châu Phật, là pho tượng Phật dân - gian được thấy nổi lên trong một xoáy nước vào mùa lụt lội ở Trung Châu vào một mùa xuân xưa . Sau đó người ta đem gỗ tạc lại tượng Phật và khi gặp hạn hán lại cúng lễ ông Phật này để cầu mưa .

** Khi qua thăm nước ta, nhà thơ Trương Tịch có để lại bài thơ nhan đề là ' Thơ Của Trương Tịch Chỏi Núi Tặng Thầy Tu Quận Nhật Nam '. Bài này được viết sau khi ông tới thăm một nhà sư Việt uyên bác ẩn cư trong một khu rừng tùng, thấy sư đang chép kinh trên lá chuối .

58.

Văn học ta từ mấy chục năm
Viết trong khói lửa đọc trong hầm
Nhà văn cầm súng mau hơn bút
Máu chảy từng trang mực cũng bầm .

59.

Hai sư vượt biển vào Trung Quốc
Xin được vua Đường mấy phẩm kinh
Vua tặng hai chuông chìm một chiếc
Dáng chừng dưới nước có chùa thiêng .*

60.

Hãy nhớ rằng ta có giả thân
Trăm năm giả mượn cõi sinh phần
Soi trong tâm vọng đôi chân giả
Không thấy hay là giả thấy không .

---

* Sư Không Lộ và sư Giác Hải qua Tàu xin đồng về đúc chuông . Hai đồ chuông sau đó được treo tại chùa Phổ Lại, nhưng chuông lớn bị lụt trôi vào khe Bũi Nan rồi trôi ra biển mất. Chuông nhỏ còn vì sư Không Lộ lấy giây cột lại .

61.

Bẩy tuổi tôi chưa biết chữ nào
Biết nam như hổ nữ như miêu
Biết ông Khổng nói trăm điều phải
Biết nữ nhân vào lối cửa sau .

62.

Gặp lại người yêu ở đất người
Không buồn tự hỏi lỗi về ai
Nháy nhau tí chút cười như nghịch
Kẻ bước ngang đường kẻ trở lui .

63.

Ngày sau anh hỏi chị đi đâu
Hãy trả lời anh–Dưới vực sâu
Anh hỏi vì sao em hãy nói
Tiên Rồng xưa vốn vẫn xa nhau .

64.

Khi uống trà tươi nghĩ đến anh
Nước sôi nồi đất tưống trà xanh
Tù nhân hiện đại miền Tây Bắc
Đá lửa xài sang suốt cả năm .

65.

Anh từ binh trại chuyển lên đây
Kháng chiến mười năm núi bó thây
Nghe tin thống nhất anh ngồi khóc
Chỉ tới thu sang núi lại đầy .

66.

Đợi mãi nàng không thấy hiện lên
Ở đâu về gấp hỡi hồ tiên
Muông nướng thảo dã cầm tinh nữ
Cửa ngõ trắng mờ mộng thiếu em .

67.

Nhã học đêm mưa mộng thấy nàng
Thân ngà lồng lộng mở từng trang
Cái yêu ẩn mật trong lòng ấm
Một giọt sương chìm giữa chấm son .

68.

Người đến Mai thôn trọ một đêm
Được cùng Mai nữ ngủ chung mền
Sáng ra chỉ thấy nằm trên cỏ
Và một nhành mai trắng ở bên .

69.

Thế kỷ lầm than nhân loại ốm
Trời đau nhan sắc ám mây đen
Tháng Tư huyết hải trào trong miệng
Thượng đế se mình giảng lộn kinh .

70.

Tôi chết xin làm vọng hải quan
Ngày đêm canh biển đón thuyền nhân
Ngoài khơi ngư nữ xưa là bạn
Dưới đáy phần dưỡng cũng sẵn sàng .

71.

Chị biệt trần ai chẳng nhập quan
Thả hồn phiêu bạt khắp muôn phương
Ngày sau nếu có người thăm mộ
Xin đặt vòng hoa xuống đại dương .

72.

Dã tràng se cát vẫn chưa xong
Lại muốn xây cung điện giữa giòng
Việc ấy làm chi người có biết
Để cho oan thác có nơi dung .

73.

Ở cõi thâm sơn có bóng người
Đâu đây thành phố có ma chơi
Pháp sư niệm chú trừ yêu quái
Nhớ lúc trên không có Chúa rồi .

74.

Trong đáy rừng thông có ẩn tăng
Điù hiu lãnh cốc có chùa thiêng
Từ lâu Phật chẳng truyền y bát
Đệ tử bên thôi chẳng hỏi han .

75.

Gió đông mưa lạnh gửi tin theo
Quê cũ ngày thêm một đói nghèo
Gốc cỏ măng tre là thảo dược
Bát cơm tô phở đấy bùa yêu .

76.

Lưu vực điều tàn ở Biển-Đông
Xương bầy như thú chạy rừng hoang
Nhưng rừng không cháy nào đâu thú
Người chết thân chìm Thủy Mộ Quan .

77.

Kẻ ngược người xuôi lòng có lửa
Làm sao mai mốt sẽ ra sông
Dẫu đi tới bến hay từ mọt
Hồn cũng tro than ý cũng tàn .

78.

Sinh ở đâu mà giạt bốn phương
Trăm con cười nói tiếng trăm giọng
Ngày mai nếu trở về quê cũ
Hy vọng ta còn tiếng khóc chung .

79.

Ngồi trông vợ nhục hề ôm hận
Mẹ đói con hư hề thở ra
Nước mất nhà tan hề nuốt giận
Thế kỷ hai mươi hề có ta .

80. TẶNG ĐỖ VĂN VÕ

Đất nước mù xanh ở cuối trời
Thân còn thăm thẳm giữa trùng khơi
Mai kia dù sống trong hang núi
Trong đáy lòng ta sóng vẫn dồi .

81.

Ai biết trời cao có mấy chần
Mây bao nhiêu cánh ngục bao hầm
Biển bao nhiêu sóng triều bao nước
Đông Hải bao lâu lại cát lầm ?

82.

Nước tôi huyền sử chẳng hoang đường
Lưu Nguyễn rời non mỗi rạng đông
Về kiếm người thân người mất dấu
Nhà xưa tìm đến thấy dâu xanh .

83.

Đài dựng bên sông tưởng niệm người
Không bình xong giặc chẳng về đây
Miên man dáo mọc vườn trong nước
Chỉ ít ngày sau nở rộ thây .

84.

Bốn phía mênh mông một ghế ngồi
Nghe mưa rão rạt nhớ xa xôi
Đâu đây có tiếng chim trong gió
Ảo não than van giống tiếng người .

85.

Hạnh phúc là chi em biết không
Là tầu ra biển thuyền xa sông
Là trông thấy bến nghe mùi đất
Là lúc thâm tình khởi biệt tăm .

86.

Tàn tạ hoa rơi ở trước sân
Mùa thu đỏ mất ý phân thân
Tưởng như xương cốt ta là củi
Còn mọc trơ cành giữa thế gian .

87.

Thuyền trôi hơn tháng giữa trùng khơi
Gạo hết từ lâu nước cạn rồi
Em nhỏ trắng thơm mùi thịt ngọt
Ngày thuyền tới bến mất em tôi .

88.

Mười một cùng đi hề sót bốn
Năm người chết đói hề hại chìm
Nhìn xem tên mập hề vô dụng
Trừ bắp đùi y hề thịt mềm .

89.

Biển đen kinh niệm nghe thì thào
Thương nhớ người đi đêm vắng sao
Ngước mắt nhìn lên trời lạnh ngắt
Xung quanh sóng vỗ như ma gào .

90.

Bị cha vác gậy đuổi quanh nhà
Bỏ xứ anh đi khất thực xa
Cọc chết ba năm về lại núi
Hoàn sinh anh đổi cáo ra hồ .

91.

Chúng bắt lầm anh nhốt bẩy năm
Anh kêu vô tội chúng cười khan
Từ lâu cách mạng từng tiên liệu
Thà bắt lầm nhưng chớ thả lầm .

92.

Ba chục năm trời ngắm ác hoa
Cõi lòng tôi lạnh tựa sương pha
Tâm tư mũ ảo vườn cây độc
Em tới như loài chim khốc-oa .

93. TẶNG LÊ TÀI ĐIỂN

Một ngọn đèn khuya một bóng tôi
Quanh tường sách nát một tranh ai
Có đêm đối diện ngẫm hẳn nỉ
Nào thấy tranh kia chịu hóa người .

94.

Không người lên tiên người về trần
Nào đâu người dưng nào đâu thần
Xung quanh hoang vu đây điều tàn
Ai vào âm ty ai hồi sinh .

95.

Sau lúc tan hoang ngồi kiểm lại
Ta còn ta mất những gì đây
Còn chuỗi Tinh-Đẩu soi trời biếc
Còn ngọn Tào Khê nước vẫn đầy .

96.

Thẳng hoặc lòng tôi cũng nhớ thương
Hàng cau sân gạch dạ lai hương
Tay ngà cô gái ngồi hàng xén
Thuở nhỏ tôi từng đứng vấn vương .

97.

Sách cũ em chôn cạnh mộ thầy
Hình anh em gửi gió heo may
Nhà anh giặc ở con anh lạc
Còn xác thân em dưới cát lầy .

98.

Ngơ ngác trông ra tưởng kẻ nào
Mới hay cùng gốc Nguỵ như nhau
Trông anh mắt sáng người cao ráo
Ai nỡ nghi anh ở Bắc vào .

99.

Hồn Nguyễn non xanh Nguyễn hải tần
Vắng nhau trời đất thấy mù tăm
Chín mươi chín ngọn đâu Hồng Lĩnh
Này vực u sầu dư một trăm .

100.

Hỏi một trăm người mộng một trăm
Mộng rồi Đất Nước mộng lưu vong
Mộng đem chinh chiến về mau nhé
Mộng nhuộm tay hồn với máu tanh .

101.

Em về ngủ đáy nhiệt hà nghe
Ngư nữ cùng em sẽ cận kề
Đừng nhớ dương gian đừng tưởng tiếc
Nhiều người đang muốn bỏ đây đi .

102.

Em biết gì không dưới biển sâu
Có cây thuyền trượng chống trời cao
Ngộ Không khi trước rung gần sập
Hãy thử thêm lần nữa biết đâu .

103.

Kịch diễn trên bờ dưới nước xem
Người chận mà ngụy trị mà điên
Non Sông chập tối còn hoa gấm
Đến nửa đêm người chết chật sông .

104.

Cổ tháp đêm đêm rộn tiếng ma
Kim lăng nga quỉ lộng ven hồ
Có người cả quyết đêm mười chín
Quỉ hiện ra từ một xác khô .

105.

Anh ta ngại nhắc đến người cha
Ông cấm con hư vác mặt về
Tục ngữ từ xưa từng đã nghiệm
Lớn lừa trâu vì nhỏ chôm gà .

106.

Hàn lạnh đêm nay nhớ giáo đường
Nửa đêm thông sáng núi mờ sương
Xung quanh hồ bạc thầm than thở
Nghe tiếng trời cao gọi tiếng chuông .

107.

Ngồi xổm trên gò cao ngó trăng
Truyền tay chai để đợi tầu lên
Lòng riêng Phạm Lãi sầu như sóng
Ôi biết bao giờ thấy Việt vương ?

108.

Cửa ngục A Tỳ ở biển Đông
Xưa kia Phật doạ rộng vô chừng
Nào hay Phật chỉ mơ hồ biết
Ngục ấy nay to gấp vạn lần .

109.

Đọc nghìn cuốn sách chục kinh thư
Từ lúc lên năm đọc miết vô
Mười sáu đã yêu người tội lỗi
Bốn mươi còn thấy vẫn ngây thơ .

110. TẶNG TÔI

Tuổi trẻ nghe mưa mộng hải hồ
Mộng đi bốn biển sống phiêu du
Hôm nay mưa tuyết quê người lạnh
Ta mộng quay về ngõ hẻm xưa .

111. TẶNG LÊ TẤT ĐIỀU

Tầm sư học đạo bốn mươi năm
Thấn thế gian nan chữ nghiã cũng
Mạt lộ lần lưng tìm bí kíp
Một tờ giấy nhám viết lung tung .

112. TẶNG VÕ PHIẾN

Trên cổ anh mang án tử hình
Trong lòng chưa tắt lửa ba sinh
Năm năm huyết mặc hề tang giấy
Ngày tháng sương vẫn hề chữ kinh .

113.

Ôm hận gieo mình xuống đáy sông
Tim anh thành ngọc đến bên nàng
Hỏi ai gieo lệ sầu trên hận
Một giọt hoa mà ngọc vỡ tan .

114.

Ba chục năm qua học những gì
Học trong tháp kín học u mê
Có ra vô định vào chân tướng
Mới hiểu vì sao chỉ muốn về.

115.

Mặt trận khi không tự vỡ tan
Giặc ngoài trăm dặm cũng hoang mang
Bạn ta lũa giặc như lũa ngớe
Trút áo buông rời lệ giữa vườn .

116.

Người ở Trung Tân Quán mất rồi
Lời Trung Tận Quán vẫn bên tai
Cỏ cây dủ vậy chưa thành lính
Tả hữu hai bên vẫn đánh dãi .

117.

Thăm thẳm trời cao thăm thẳm sâu
Mênh mông sông nước mênh mông sầu
Nhỏ nhoi một chiếc thuyền không lái
Không biết về đâu không biết đâu .

118.

Vua gặp Âu Cơ lúc thủy du
Cùng nàng rung động nước thiên thu
Duyên tan nặng bắt con về núi
Những đứa theo cha khổ đến giờ .

119.

Địa đàng thủa trước có A Dong
Nhờ rắn mà khai quật trí khôn
Nhờ nước trong veo đầm Dạ Trạch
Mà xưa Đồng tử phục Tiên dung .

120.

Tàn tạ hoa rơi ngoài ngõ bạn
Hoa không màu độ hỗi hoa thu
Thu ta tàn tạ trong lòng vắng
Vài bóng hình rơi với gió mưa .

121.

Hai châu Ô Lý đổi Huyền Trân
Vua chết người Chiêm hỏa táng nàng
Lúc lửa thiêu chồng còn ngút cháy
Nàng đang cũng bị tướng thông dâm .

122.

Róc rách xa xa tí tách gần
Lòng nghe ẩm mục lúc hoàng hôn
Mưa rơi suối đổ mờ tâm ảnh
Tôi lạnh vô cũng giữa thủy âm .

123.

Tôi sợ rằng mai lúc trở về
Người thân xa lạ nước non chia
Như xưa Từ Thức không ai nhận
Một tối âm thầm lại phải đi .

124.

Mường tượng đêm nay gặp lại em
Long lanh mắt ngọc lúc thuyền lên
Đắm thận hồ hải trong giòng đục
Thức giấc mình ta ngủ trước hiện .

125.

Ngần ngại tìm em lúc cuối năm
Xuân sang le lói ý đèn nhang
Nửa đêm trừ tịch sầu ma quỉ
Năm cũ còn chong đuốc trước thềm .

126.

Ngó lại hình em nhớ đến ta
Ngày trai ôm mộng cuối trời xa
Hôm nay bóng xế quê người lạnh
Lại mộng làm sao được trở về.

127.

Về Nam quấn quại chín thân rồng
Mây ngả lòng tan mé biển Đông
Đời ngọt ngào thôi tình đã nhạt
Chìm trong mặn chát sót thân đơn .

128.

Dưới bóng dừa xanh vắng bóng người
Ngoài xa thuyền một lá ra khơi
Trong khoang mắt biếc còn trông lại
Trên bến phù sa đã tới rồi .

129.

Đến cầu ao cũ ngắt rau xanh
Nhìn ngược hình dung bỗng hoảng kinh
Vẫn tưởng Quê Nhà tìm lại được
Quê Nhà đã mất lúc u minh .

130.

Ở cuối trời xa ta có ai
Có người không thấy được ngày mai
Có quê hương bỏ thôn lặng khuất
Có mẹ già thơ thẩn bóng mây .

131.

Vừa lúc hoàng hôn lạc cánh dơi
Miếu đường sao rụng sắc đời phai
Thềm rêu thưa dấu chân lui tới
Và tượng thần kia đã xuống ngôi .

132.

Cùng nhau lưu lạc tới phương tây
Mới sáng tinh sương bóng đã dài
Thường nhật thấy nhau trời đã tối
Nhìn nhau ngờ ngợ tưởng là ai .

133.

Nhớ mối tình oan hồn đá chuyển
Ngậm sâu lòng giếng hạt trai lên
Nghìn xưa nương tử trâm thân ngọc
Trọng Thủy người hề chết chẳng quên .

134.

Mộng dưới hoa nào thấy được em
Mộng ra biển rộng kiếm thuyền lên
Trăm năm hận ấy chìm trong nước
Mà đá mòn soi mặt lãng quên .

135.

Giả bóng đêm dài em đợi ai
Trên tường em gọi bóng chung đôi
Nam Xương một tối người thay bóng
Có biển ngoài kia chứng chuyện rồi .

136.

Mùa hạ thùy dương giả tóc xanh
Sống sầu van vỉ chuyện thay anh
Rằng xưa hồn ốc người đi mượn
Hãy thả ta về hồi quỉ nương .

137.

Em có hai chân đẹp tựa men
Hai tay như ngọc tiếng như chim
Em yêu như mặn gào trên ngói
Tuy vậy em cần một trái tim .

138.

Tu hú chờ trong tổ sáo đen
Sáo đen còn sáo sậu bên thềm
Trong khi sáo sậu nài chim chích
Chim chích còn chưa rảnh với em .

139.

Từ đáy sâu trầm giạt tiếng chuông
Gọi người dương thế giúp âm cộng
Gọi ma bốn biển về chung sức
Gom góp san hô dựng giáo đường .

140.

Sông rạch đìu hiu thuyền lặng lẽ
Hò em thê thiết ý em đau
Hậu Giang dù chậm Tiền Giang vội
Chín ngả sầu trôi vẫn gặp nhau .

141.

Dân tộc ta Đồng Cổ dấy lên
Phong Châu kéo xuống gộp trăm miền
Ngoài khơi bộ lạc nào nương náu
Núi thẳm ma Hời vẫn gọi tên .

142.

Mê mải đường xa chẳng biết gì
Những người lưu xứ những hồn đi
Có hôm thoáng hạc vàng trong gió
Nhớ đến lầu xưa hận ý nhi .

143.

Thỉnh thoảng con nên nghĩ đến nhà
Chị con nghèo khổ mẹ con già
Quê hương xơ xác nhà hoang vắng
Chỉ cậy mình con con ở xa .

144.

Mẹ có đôi giòng thăm hỏi con
Từ khi thống nhất mẹ thường luôn
Lần sau đừng gửi quà cho mẹ
Nhà nước từ nay chỉ nhận tiền .

145.

Bầu bạn cùng nhau được mấy năm
Một hôm trời xấu cội sao băng
Giòng sông cũng đổi chiều con nước
Anh bỏ tình xưa theo gái nhan .

146.

Thôi nhé khi nào nhớ đến em
Hãy về Nam Hải đợi triều lên
Hễ nghe trong sóng lời ngư nữ
Là lúc em tìm đến ở bên .

147.

Kề cận Lương Sơn có bãi chài
Biển ngay bờ ruộng núi bên vai
Năm xưa cùng bạn đùa trên cát
Tôi thấy trong lòng đốm lửa trôi .

148.

Trong đáy lòng ta ý thác oan
Trong hình nhân loại thú gian nan
Trong tâm hạnh phúc tay người ngắn
Trong cuộc tình chung ai để tang ?

149.

Trong cuộc hành hương quỉ đội đèn
Trong ngày xum họp thiếu con tin
Trong phiên chợ Tết không màu sắc
Trong đám ma nàng thiếu áo đen .

150.

Hiền giả nhiều khi cũng nói ngoa
Chân nhân thường thấy lẫn như ma
Trông hai giọt nước vô cùng giống
Giọt lệ hoàng lan giọt lá đa .

151.

Suối mái trường giang nhớ đến người
Sóng nhăn vững trán thủa lìa đôi
Vãng thu bóng xế không bờ bến
Cánh lục bình em thẳng thốt trôi.

152.

Ngày trước lòng em như suối mỏ
Mênh mông như bể lặng như hồ
Nắm năm lưu thủy phởi ghềnh đá
Bèo giạt chân bùn rãnh sập mưa.

153.

Mộng phá Tam Giang cạn mỗi chiều
Đạm Tiên nàng ấy thấy tình yêu
Mộng qua biên giới chung giòng giống
Biển Thái Bình kia có lộ kiều.

154.

Trường vãn là khi trai vấn vương
Nôn nao phòng học chuyện phong sương
Đôi khi nhìn lại mùa hoa phượng
Rưng rức lòng ta một vết thương.

155.

Không biết ai truyền tâm ấn cho
Mà ta nhiều lúc rất điên rồ
Vui trong cái mất cười ly biệt
Dấu mặt vùi thân sống vật vờ.

156. ĐỂ NHỚ THẠCH TRUNG GIẢ

Không biết bao giờ. Biết có chăng.
Biết đâu ngày tháng. Biết đâu năm.
Hoàng hôn nào biết. Đêm sao biết.
Thời khắc lưu cầm. Phút hỗn mang.

157.

Mù mịt non sông ngàn vạn dặm
Thấy gì trong trí nhỏ nhoi xa
Đèn rong tháng tám um đầu ngõ
Vằng vặc trăng thu đáy giếng xưa.

158.

Vằng vặc trăng soi đáy giếng ma
Xưa kia lòng giếng gửi thân ngà
Đêm khuya soi dáng người mơ tưởng
Cốt mã hình nan lòng vẫn ta.

159. TẶNG NGUYỄN ĐỨC VINH

Cổ thư vài bộ đọc lăng nhăng
Chữ nghĩa thăng trầm ý quẩn quanh
Quá khứ nhiều khi là ảnh ảo
Thiên hà trong sách cũng còn băng.

160.

Quê ta trầm thống nỗi đau dài
Xum họp chiều hôm biệt sớm mai
Đáy nước chia lìa sơn cốc tận
Miếu đường chuộng đổ mộ hồn ai.

161.

Mộng qua biên ải mộng về nước
Ta nhớ nhà xưa nhớ muốn khóc
Ngõ hẻm đèn lù thành phố mưa
Thân trai vùng vẫy đời ngang dọc.

162.

Đêm lạnh sương mù không một ai
Đường cao rong ruổi giữa rừng nai
Thoáng trông bóng trắng hai bờ núi
Lúc ngỡ là ma lúc tưởng người.

163.

Ray rứt lạ mưa lúc vắng người
Phố con đầy nước giếng lồng vời
Môi khô đốt lửa trọ thầm rụng
Tâm trí u hoài bóng nguyệt soi.

164.

Có phải là ma hãy hiện hình
Chờ em từ nhóm lửa ba sinh
Tàn thân sao tiếc người lưu xứ
Ta gặp nhau hoài, em đã quên?

165.

Không có ai cùng mộng với ta
Đêm hè cong múp cánh liên hoa
Nguyệt phơi ngà ngọc em phương thảo
Mã cỏ xanh dầy trên mộ ma.

166.

Hoang mang như thể mất chân trời
Ngơ ngẩn như hồn dưới gạch vôi
Ngoài đảo mênh mông trời với nước
Trong lòng u ẩn bóng hình trôi.

167. GỬI THANH TÂM TUYỀN

Khi các ông vào tôi bỏ bút
Không khi nào nữa có văn chương
Như Kiều đã đến bờ sông hẹn
Thôi có chi cần phải nói hơn.

168.

Tôi biết rằng bút đã tuyệt nghiên
Mực mong giấy trắng miếu chờ linh
Lòng trai còn kín vùi tâm ngọc
Hợp Phố còn trông đáy biển xanh.

169.

Tây Á mù đen đất gửi trời
Nữ thần nước mặn mới đầu thai
Uông mạng lồng lộng âm dương mở
Hớp ngộp nam thần nước ngọt tôi.*

170.

Muông thú từ xưa muốn đổi thay
Nữ Oa một sớm đã buông tay
Kiếp chim tinh vệ còn tha đá
Tối tối về Đông lấp biển mai.

171.

Cái chết nhiều khi thấy thật xa
Chết từ trong lửa chết trong hoa
Chết trong trầm ải trong trắng tịch
Và có đâu ngờ trong chính ta.

---

* Theo Babylon, nguồn gốc vũ trụ khởi sự bởi Nữ thần nước mặn Tiamat (âm) và Nam thần nước ngọt Apsu (dương).

Gọi Hồn

Trên Huyết Hải thuyền trôi về một chiếc
Chiều bầm đen trời rực rỡ đau thương
Thân chìm xuống băng tuyền giờ tận biệt
Sóng bạc đầu hồi hả phú trùng dương .

Thấp thoáng trần gian
Mịt mù bóng đảo
Trôi về tây về bắc về đông
Trôi về đâu bốn bề thủy thảo
Về đâu kiếp đắm với thân trầm .

Hồn đi Dương Thế xa dần
Hồn đi thôi nhé thủy âm là nhà .
Hồn về trong cõi hà sa
Sống không trọn kiếp chết là hồi sinh .

Xong rồi một cõi u minh
Ngựa Hồ chim Việt biến hình mã đi .

Hồn vẫn ở la đà Nam Hải
Hồn còn trôi mê mải ngoài khơi
Hồn còn tầm tã mưa rơi
Tháng Tư máu chảy một trời xương tan .

Thân chìm đắm cõi điêu tàn nước cũ
Những lâu đài thành quách những vàng son
Những tân thư ký mặc những linh đường
Những rực rỡ của một thời dựng nước
Bao mắt mờ bao tóc sâu dựng ngược
Bao tay cùm bao ngực vỡ hôm qua

Trong rêu xanh ngần ngật bóng sơn hà
Lướt hải phận về dưới trời cố quốc.
Nhấm hương hôi tanh
Chia bày trận mạc
Hồn binh tàn hôn chiến Thủy Môn Quan.

Đêm rơi thời hết vận tàn
Ô y câu nhỏ người sang Lạc Hà
Thác rồi thân hoá phù sa
Mon men trở lại Quê Nhà mỗi đêm .

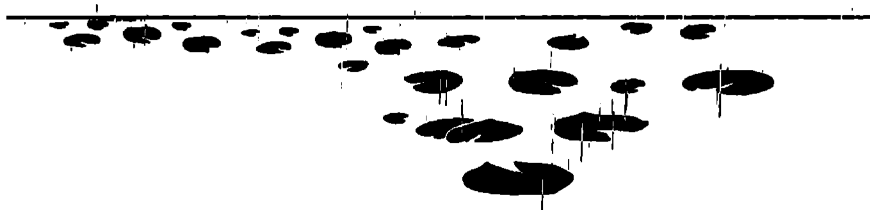
Về đâu đêm tối
Hương lửa lung linh
Những ai còn bóng
Những ai mất hình

Những ai vào kiếp phù sinh
Hóa thân hồ hải làm binh giặc trời
Khi nào hết qủi ngoại khởi
Ta vào lục địa ta hồi cố hương
Cùng nhau ta dựng lại nguồn
Chẻ tre đẽo gỗ vạch mương xây đình .
Ông Nghè về lại trong dinh
Tướng quân giữ ải thư sinh dưới đèn .
Từ Thức lại trở về tiên
Sĩ phu giảng huấn người hiền bình văn
Nương dâu trả lại con tằm
Ruộng xanh trả bác nông dân cần cù .
Ngựa ông trả lại thằng cu
Nhà chung trả Chúa chùa tu trả Thầy
Quạt mo tao trả lại mày
Các cô yếm thắm trả bầy trai tơ .
Việt Nam dựng lại sơn hà
Móng rồng nắm lượt Quê Nhà phục hưng.

Đã tỉnh sầu u thương tiếc hết
Bình minh lên nghe, hoàng hôn biết
Chim lạnh về Nam sông núi ta
Không nói không cười chân trở bước.
Nở thân thừa trước
Gươm bên hồ xưa
Tràn lên như nước vỡ bờ
Lạc Long lại đón Âu Cơ về thuyền .
Các con từ dưới biển lên
Từ trên núi xuống hai miền gặp nhau .

Năm nghìn năm lại bắt đầu
Chim nào tha đá người đâu vá trời .
Chúng ta rồi bỏ xứ người
Loài chim trốn tuyết qui hồi cố hương .

NGOẠI VỰC

Lung linh nước chảy lưng đèo
Ngựa đua dưới nước thuyền chèo trên non

Thiền Sư LIỄU QUÁN
167... -1742

Thân đầy trong cuộc lữ
Nổi trôi qua một thế giới rã tan
Như bọt bèo trên sóng vỗ
Điều tôi ao ước hoài mong
Là một con thuyền
đánh cá nhỏ. *

Nhật Hoàng HẬU ĐỀ HỒ
(1288-1339)
Thơ Làm Trong Lưu Đày

---

* mizu no awa no/kiete ukise wo/watara mi ni
urayamashiki wa/ama no tsuribune

I who must journey/Across a world vanishing
Like foam on the waves/What I long for most of all
Is a little fishing boat. BẢN ANH DỊCH CỦA DONALD KEENE

Thuyền đi, từ ấy lên đường
Mênh mông tẩn hải Quê Hương góc trời.
Trong lòng đốm lửa im soi
Đêm đêm mờ nhạt bóng người thân yêu.

Áo em bay dạt ráng chiều
Lời ru giọng kể tiêu điều núi sông.
Đổi nhan ai đổi được hồn
Nước reo ngoài vực, sóng cồn trong tâm.

Mẹ xa như áng mây gần
Con xa như giọt lệ đầm trong mưa.
Thuyền đi, lưu lạc đến giờ
Nhớ nhau không một bến bờ hẹn nhau.

Lầu Chuông

Nhận tin em một năm rồi
Thành xưa đã đổi con người đã thay
Cơn mưa chia biệt tháng ngày
Vẫn rơi tầm tã lòng này đêm đêm .

Mưa lấy con phố bội tên
Em chôn tầm vóc thanh niên giữa đời
Nhớ em biển sách lãm khơi
Thả thân trôi giạt với lời muôn phương .

Nhớ em đêm tựa lầu chuông
Rung cơn tim nhỏ nghìn đường âm thanh
Em yêu lá ở trên cành
Yêu chim trong gió yêu thành vắng quân .

 TẶNG CHƠN PHÁP NGUYỄN HỮU HIỆU

Em yêu miếu mộ linh thần
Yêu đầu không mũ yêu chân lột giày
Yêu người không thiết đi giầy
Yêu nhà văn hóa đi Tây lại về .

Em yêu lòng trúc ý tre
Yêu kinh vô tự như bè yêu sông
Em yêu Camus lạnh lùng
Đạt Ma qua biển Ngộ Không giữa trời .

Yêu anh phóng đãng lắm nơi
Văn chương sai lúc thân dơi lộn chiều
Em yêu cuộc sống em yêu
Lầu chuông gác sách mộng điều tuổi xanh .

Hôm nay túi vải bên mình
Em tôi bán dạo trong thành phố quen
Âm vang trong trí còn điên
Ném thân anh giạt tới miền hư sinh .

Hơn ba mươi mộng tan tành
Tay xương quét lệ quanh trong mắt mờ
Thấy em lầm lũi hơn xưa
Loanh quanh ngõ dưới dật dờ lối trên .

Em tôi không sách không đèn
Một đầu tư tưởng bôi lem nghĩa đời
Đêm nay tầm tã mưa rơi
Tỉnh ra tôi thấy mặt trời trắng tinh .

Thấy trăng mọc lúc bình minh
Thấy người lưu xứ lênh đênh Quê Nhà
Thấy tôi đập kính soi hoa
Trên cây nhân thế lá đã trái đen .

Thấy tôi nguyền rủa Thánh Hiền
Cầm dao giết Phật giả điên đốt chùa
Nhớ mưa xưa nhớ mưa xưa
Tháng Tư úng thủy đầu mùa máu tuôn .

Mưa đưa tôi lại Sàigòn
Trán căng nhiệt đới hồn còn Đông Dương
Gặp em trở lại lầu chuông
Dang tay nện xuống hư không một chày .

Chuông không tiếng đã bao ngày
Nghe quen em tưởng chiều đầy âm thanh .

Chuyện Vãn Cũng Sách Cũ

1

Xưa một kẻ u cư
Bốn mươi đầu bạc trắng
Ta thân xác phần thư
Đời trọ than nguội lặng .

Chữ nghĩa đã hàm oan
Tâm kiệt cũng mực cạn
Ẩn mật chút men trong
Cất lòng sầu vô hạn.

Hầm tối tháng ngày qua
Nghe hạo vãng nhớ bạn
Lưu lạc nơi xứ người
Sách cũng ta chuyện vãn .

2

Chuyện ta mùa hạ đỏ
Mưa máu đẫy thuyền ma
Về đâu trời đất tận
Tìm không một mái nhà .

Mấy năm rồi ngóng đợi
Bằng hữu biệt muôn phương
Có chiều ta xén cỏ
Lệ rơi trong góc vườn .

Có chiều thương bút mực
Bàn viết như mồ hoang
Yên nằm hồn lệ quỉ
Chờ ý xuống hộ tang .

3

Qủi ơi đồi giấy trắng
Chờ người đã nhiều năm
Có nghe nghìn xác sóng
Tìm nhau ngoài hư không .

Xa nhau bờ Nam Hải
Gặp nhau lòng Biển Đông
Sinh ly thà thủy biệt
Quê hương thà lưu vong .

Chuyện ta hơn chỉ nhỏ
Tâm ta ừ tâm tang .

4

Nhớ xưa ta mộng hấp
Toàn tiếc chuyện nhân gian
Miếu đường thu ngoại đạo
Chùa cổ ngộ tân tăng .

Chuyện lớn bàn với vợ
Sách nhảm lầm văn chương
Bạn bè ta phố nát
Lối xóm người lầm than .

Nhớ xưa mài miệt sống
Phải trái chỉ cười khan
Đèn chong vui cái đẹp
Nào đâu biết đêm tàn .

5

Đêm nay sầu bút mực
Nằm lưng sách hỏi han
Sách biết gì tủi nhục
Chuyện cũ kể đầy trang .

Chuyện người trong dạ vũ
Tâm trí gửi hồng nhan
Chuyện người ngoài phố hội
Quần áo đẹp thênh thang

Vùi say đầu quán cóc
Chất ngất mộng giàu sang
Sống hùng trong ngõ hẹp
Chí đầy lòng ca nướng.

Văn chương hư ảo thực
Chữ nghĩa quá lầm than.

6

Xưa một kẻ u cư
Bốn mươi đầu bạc trắng
Ta thân xác phàn thư
Viết gì trong cuộc nạn ?

Viết chuyện tình đã mất
Viết người ngọc không sang
Viết ngựa xe như nước
Viết trí thức chìm chăn ?

Viết rằng trang giấy trắng
Đang đợi người cư tang .

Nước Mặn

Anh hỏi thời gian sáng hoặc chiều
Lòng sương tuyết nhỏ có điu hiu
Xa nhau ngàn dặm không tương mặt
Như bụi như tro lạnh ít nhiều?

Như thế năm hăm rồi đấy nhỉ
Đời ta thêm mục với sân rêu
Quê người cơm áo đau vô tận
Sống tưởng chừng như chỉ bấy nhiêu.

Chốn cũ tâm hồn còn lẩn khuất
Những tình xa lạc mất thương yêu
Đêm qua mưa đổ cây phong lẻ
Ẩm một lòng lênh láng huyệt chiều.

TẶNG THANH NAM

Có phải mùa thu đời đổi sắc
Hay hồn binh bại máu còn reo
Mơ gì bạn cũ mơ ma gọi
Tôn Tẫn còn tin bạn vẫn nghèo .

Áo vàng thôi nhé tâm là Phật
Một lũ ô y chọn Chúa treo
Nước mất con đi con chửa biết
Việt Nam con hát líu lo đều .

Đêm đêm ba ngủ ba còn thấy
Tuổi trẻ lầm than vẫn mộng điều
Một sớm buông tay rời hải phận
Nhìn lui Đất Nước đã tan xiêu .

Hôm qua lại mộng mơ gì nhỉ
Ngõ xóm lãng thôn góc phố yêu
Không phải mảy may rừng với trại
Tiếng hô tiếng hét tiếng ma kêu .

Ở đâu quê quán đâu lãng nước
Đâu bạn đâu em qua với riều
Ngực mỏng thanh niên già trước tuổi
Mất vãng tri kỷ những đêm thiêu .

Chung tay làm gối chung tâm sự
Chung mối buồn riêng ít tưởng nhiều
Ly nước san đôi ngoài biển mặn
Ngấm đau cốt hổ hoá hình miêu .

Chụng ta nửa kiếp trong phần mộ
Tưởng sách là kinh sĩ phải nghèo
Tưởng tướng râu hùm ôi tướng khách
Yêu người thục nữ hóa yêu Kiều .

Anh hỏi làm chi ngày với tháng
Đầu râu chưa bạc trí đã xiêu
Tâm ta ta gửi bờ sông hận
Còn xác ta trôi tựa cánh bèo .

Có phải ta còn ta đã mất
Mười điều trung tín chín điều điêu
Quê người họ Nguyễn rời khăn nhỏ
Một bệnh ư cứ ít hóa nhiều .

Anh hỏi làm chi anh hỏi lấy
Lòng ta không khác, ý ta neo.

Đêm qua mưa đổ cây phong lẻ
Ẩm một lòng lênh láng huyết chiều.

Nghi Hoặc Nỗi Gì

Bốn mươi nghi hoặc nỗi gì
Lòng sông bóng nguyệt thầm thì thời gian
Mưa rơi ừ tiếng ma đàn
Tuổi xanh trong mộng lá vàng trên cây .

Que ta ừ đúng chốn này
Trả sương cho tuyết trả ngày cho đêm
Trả ta chữ nghĩa Thánh Hiền
Văn Chương trả lại cho miền phù sinh .

Bốn mươi không thấy còn mình
Một ta gương lệch soi hình bóng ai
Trán mênh mông cánh sông dài
Thổ ngơi xuôi mái hồn ngoài châu thân .

Cười đen thạch tín vang âm
Khóc xanh gác tối kêu thầm biên khôi
Gọi em em ở bên trời
Gọi ta ta vẫn còn nơi hải tần.

Nỗi gì nghi hoặc nằm nằm
Thân phôi cuối bãi hồn nằm bến xa
Bốn mươi tít tắp Quê Nhà
Cành cao chim nhỏ chiều tà không quên.

Xe khuya nhớ phố không đèn
Đồng hoang nhớ ruộng quen quen nhớ người
Ngậm ngùi nhớ bản thân tôi
Khói um nhớ bạn ly với nhớ thư.

Máu đào nhớ thủa liên khu
Tuổi thơ chạy giặc mùa thu phất cờ
Chín năm kháng chiến—năm mơ
Tầm vông cứu quốc Ba Tơ, Tân Trào ?

Hòa Bình, nhớ trại vàng sao
Thủ đô có nhớ chốn nào Ôn Như ?
Huế thân yêu—những nấm mồ
Cờ thay Quảng Trị—đường khô xác người .

Kinh Hoàng con lộ xương phơi
Lăng cao ngục thẳm nhớ rồi Tháng Tư
Bốn mươi một chút chần chừ
Mọt ta trong sách phần thư chửa về .

Ở đâu đời của đam mê
Đêm tin nghĩa chữ ngày nghi ý lời
Phân vân lắm nghĩ rồi thôi
Xem tay đoán mệnh thấy đời hư không.

Thấy kinh thấy rạch lả lòng
Thấy về Lục tỉnh thấy trong nhiệt hà
Thấy mưa huyết thấy thuyền ma
Thấy đôi chèo quỉ thấy nhà ô y.

Phân vân lắm nghĩ làm gì
Bốn mươi tuổi đó hoài nghi cũng mày
Tóc rừng con mắt heo may
U minh cuộc sống dạn dày riêng tư.

Trán kia sông bãi không đõ
Man man sóng nhỏ bơ phờ mộng xa
Miệng cười bia ấy tha ma
Tai nương lời ấn mù lòa ý cao .

Môi khô ngực mỏng máu đão
Trong tay cây bút lao xao oan hồn
Hồn băng nghìn nẻo sơn thôn
Hồn quanh ngõ hẻm hồn bôn nẻo người .

Hồn trầm luân hỗi trùng khơi
Thái Bình Dương gửi về thôi Việt tần
Hồn nào qua cửa u lâm
Sông dao đầu nhọn phân thân mã về .

Bút này năm tháng hôn mê
Đồng Đặng tan phố Tào Khê rạc rời
Còn không tình đầu cộn rơi
Ba chuỗi chín ngả mệnh trời như sao .

Còn mây ất hẳn cõn tao
Còn cô bán rượu còn cao cửa Thiền
Bao la, còn những con thuyền
Những người sông nước trong phên mới ra .

Những em thơ những mẹ già
Những anh những chị lạ đã chia phôi
Ra khơi ừ nhé ra khơi
Một đi thôi thế cuộc đời sau lưng .

Hỏi con nước hỏi giòng sông
Hỏi đâu bờ bến, hỏi Không hỏi Người
Hỏi Cao, xanh vắng đỉnh trời
Hỏi Sâu, nhìn thấy nghìn đời hỏi Cao .

Hỏi phương đông sập mưa rào
Phương tây muốn hỏi ào ào cơn giông
Hỏi nhau nhân loại lên đường
Yêu nhau nghìn dặm ôi truông nhà Hồ .

Đã xanh chưa vạn nấm mồ
Cành khô ván mỏng vật vờ biển khơi
Hỏi ông con Chúa trên trời
Hỏi người con Phật hỏi nơi Quỉ Thần .

Hỏi hồn muôn nẻo phù vân
Thấy ta chưa, đã gần chân Thủy thành
Ta từ trong xứ đao binh
Ba mươi năm bóng thanh bình mù tăm .

Ta kêu nghìn tiếng kêu câm
Văn Chương hận lạnh ý trầm sông xa
Lòng người nghi hoặc lòng ta
Sách cao bia mộ hồn ma xác chồn .

Chơi văn có lúc buồn nôn
Năm năm như ốc mượn hồn thác sinh
Ta đi tan vỡ bóng hình
Cười lên nhân ảnh một mình mà quay .

Giờ đây ta biết giờ đây
Bốn mươi tuổi đó thân này còn tươi
Đêm nay ngoài phố mưa rơi
Là hư hay ảo cõi đời đang qua ?

Năm xanh lục, tháng nâu đà
Ngày đen đêm trắng trong ta mây mầu
Nhìn đôi cặp mắt đen sâu
Thương yêu trái đỏ hận sầu xám xanh .

Bâng khuâng tâm ý không thành
Vong niên còn tưởng vừa sinh kiếp này
Giật mình, đường chỉ trên tay
Nhủ ta nhìn lại tháng ngày đã đi .

Bốn mươi nghi hoặc nỗi gì
Lòng sông bóng nguyệt thầm thì thời gian
Con chim trốn tuyết xa đàn
Để tôi về ẩn nỗi hận trong tôi .

Giòng Đục

Nhiều đêm mộng thấy Tân Châu
Đêm qua mơ đến dưới lầu Cô Sơn
Lầu nghiêng mái nẻo sông buồn
Cỗ chuông không tiếng kêu dồn tứ âm .

Chuông kêu tiếng bạn thầm thầm
Tiếng muông ngất ngất tiếng cầm mong manh.
Tiếng nhân quỷ tiếng thần linh
Tiếng loài dương thú loanh quanh phố phường.

Mười người chín mất Quê Hương
Dắt nhau hơ hải trên đường tử vong .
Về đâu nhân loại như rừng
Bốn chân trên đất một hồn ngoài ta .

Về đâu cái trí la đà
Cái ngu sững sững cái tà chon von
Bến trong mười vạn âm hồn
Lô nhô giòng đục ai chôn xác này .

Lầu nghiêng mái nẻo chân mây
Cố Sơn bạn cũ có ngày gặp nhau .
Gặp nhau trên móng trời cao
Dung nhan ngũ sắc lã tạo với mày .

Gặp nhau thăm thẳm đất dầy
Mười ba cửa ngục có mày có tao
Gặp nhau bằng mấy vì sao
Thân không địa kiếp kiếp nào đổi thay .

Gặp nhau sách nát cầm tay
Trăm trang vô tư là mày với tao
Gặp nhau không hỏi không chào
Anh em thù địch cỗi nào có nhau .

Đêm qua mộng thấy Tân Châu
Gặp chuông không tiếng gặp lầu không chuông
Gặp con thủy tận ngang giồng
Gặp bờ sông cạn gặp lòng biển khơi .

Gặp nhau đang chết giữa đời
Chết trong xứ lạ chết nơi hải tần
Vãng thu rụng lá vô tâm
Cô Sơn thôi nhé cát lầm từ lâu .

Cố Hương

Xa nhau thôi nhé thu vàng
Lá rơi trên tuyết lòng tan dưới đường
Nhớ gì nơi ấy cố hương
Tóc xanh em gái dặm trường trung du .

Lộ cao cơn mắt sương mù
Hồn xa Nam Bộ mùa thu có về ?
Về trong gốc rạ thân tre
Đứng trên bến bắc nắm bè võm sông .

Theo xe hồn xuống phố phường
Trục quay hồn chạy yêu thương chốn nào
Ngõ này đây bạn ta sao
Đèn kia đã tắt lối vào quán khuya .

Trong thân thảo mộc hồn về
Rưng rưng sắc đỏ ủ ê màu đà
Mùa xuân hồn ở trong hoa
Hồng soi nhan sắc vãng phá áo đời .

Qua đồng cỏ lạc hồn đi
Kinh xưa nổi váng đầy rồi phù sa
Nhập vào thôi nhé thân ta
Bình minh rạch nhỏ chiều tà biển khơi .

Tỉnh ra ta ở quê người
Hiện nay vắng bạn lòng thời thiếu ai .
Cửu Long ôi chín sông dài
Lao xao đất gọi hoài hoài nước kêu .

Trôi đi viễn xứ đời chiều
Mênh mông tâm trí tiêu điều cảnh hoang .
Nhớ nhau còn chút canh tàn
Gửi nhau cái bóng trên tường đêm nay .

Thủy Tang

Chiều nay hơ hải trên đường
Sầu bi, ta chỉ sầu thương Sàigòn
Dưới chân đỉnh núi chon von
Trên đầu đáy biển, ta còn mình ta.

Còn ta Lục tỉnh la đà
Sáu câu vọng cổ quê nhà trong mưa
Còn ta nhớ lắm làng xưa
Cây đa ngoài Bắc, ngọn dừa trong Nam.

Mênh mông một giải cơ hàn
Ngược xuôi những bóng điêu tàn hoài mong.
Chiều nay tận tạ chân dung
Cái thân di trú, cái giòng trầm con.

Phận ly- lịch sử vàng son
Hợp tan- truyền thuyết lên non xuống nguồn.
Thạch sơn đó mẹ Tiên nương
Thần cha kìa nước trùng dương dáng người.

Còn chi nữa cố hương ôi
Đầu xanh vừa bạc một đời lưu vong
Văn chương một góc trong lòng
Thận ta mòng sáo ba vòng lượn bay.

Anh em đầu phố chia tay
Trăm con trăm ngả bánh dầy bánh chưng
Cái vuông muộn chứa cái tròn
Cái xanh cái trắng cái còn cái không.

Cái chìm trong biển mênh mông
Luân lưu viễn xứ cái trông cái chờ
Cái nồng nấm mộ sờ sờ
Cái sâu âm phủ cái mờ cái trong.

Trước gương nhan sắc như rồng
Đằng sau mặt thủy cõi lòng như dao
Cõi lầm chi, cõi thế nào
Cõi khôn cõi vụng ra sao Thần Phù.

Chiều này như một chiều xưa
Ngược xuôi đội ngả sầu chưa Sàigòn ?
Phố nào cây nhỏ chon von
Vàng khô lá rụng ai còn tóc xanh.

Ta xanh thi thể trên ghềnh
Rong rêu ngoài biển Thái Bình giạt trôi
Bạn ta lưu lạc mấy người
Con ta trôi nổi cuối trời xa xăm.

Tình ta, một mối tình câm
Nói ra im lặng, âm thầm tiếng vang
Thôi quên đi nhé mộng vàng
Mùa đông tuyết phủ tấm tang trắng ngời.

Trắng hai tay lúc đổi đời
Quê hương trắng lạnh dưới trời bầm đen
Đảo xa lầm lũi An Tiêm
Kiếp sau mù mịt, nhẫn tiền vô dụng.

Coi tay đường nét xổ tung
Nhìn nhan đoán mệnh trùng trùng sóng kêu
Thuyền con một chiếc như diều
Mang về sâu thẳm những điều đau thương.

Chiều nay hơ hải trên đường
Sầu bi, ta lại sầu thương Quê Nhà.
Sầu quê một giải sông xa
Lơ thơ bến cũ hồn ma gọi đò.

Gọi từ văng vẳng cơn mưa
Âm vang Bảy Núi mờ hồ Cửu Long
Tiếng đau quằn quại thân rồng
Tiếng hờn thủy quái trong lòng đại dương.

Tiếng quen ai khóc bên đường
Âm âm tiếng lạ quanh giường than van
Yêu thương những tiếng cô hàn
Tiếng ly tiếng bát hân hoan tiếng người.

Nước reo trong lửa tiếng cười
Áp tai cửa ngục tiếng đòi tự do
Nhìn nhau những tiếng hỏi dò
Ngựa Ô Con Sáo tiếng hò chia ly.

Tiếng thơ sáu tám thầm thì
Nguyễn đi sao chẳng Nguyễn về Nguyễn ơi
Bạch vân am quán giữa trời
Truyền nhau cậu sấm như lời hẹn vui.

Sầu quê một bếp lửa vùi
Thân yêu im lạnh rạc rời tro than
Thôi quên đi nhé mộng vàng
Trong sương ta thấy hồn oan đã về.

Ngồi đây đi bạn hôn mê
Đã xong cháo lú đã về cửa quên
Đã qua những chuyện trăm miền
Đêm nay đèn nhỏ chăn mền rất thơm.

Đôi ta phá rạch xoi rừng
Sú chăm có mái sơn lâm có nhà
Cọp ngồi xem hát đồng hoa
Sấu về uống nước phù sa nghe tuồng.

Ngải thơm cài tóc tiên nương
Trăm năm Từ Thức nhớ đường lại đi
Trầm luân đó có ra gì
Tang thương, chút sóng trong ly hải hồ.

Người về, kiếp mới thân xưa
Người đi phận cũ tần thư vào đời
Ngồi đây đi bạn chung đôi
Ma thiêng dưới đáy cũng người lân bang.

Chiếu yêu xem kính vẫn nàng
Mười ba cửa ngục vẫn chàng ngày xưa
Sông Văn vẫn một bến bờ
Tào Khê suối đạo lặng lờ vẫn trôi.

Ngồi đây đi bạn giữa đời
Chúng ta một lứa bên trời gặp nhau
Bừng say,
Ném chén,
Tan sầu,
Tỉnh ra, Quán Lú trên đầu chưa qua.

Bản vẽ của Nguyễn Hữu Nhật, 1969.

DƯ TẬP

Dầm mình trong hạnh của ẩn mật
Mắt hoen nhoà hứng giọt thiên thâu
Dò dẫm đường về đêm tối bít
Sông xa núi thẳm Quê Nhà đâu ?

THANH TÂM TUYỀN

Or, moi, bateau perdu sous les cheveux des anses,
Jeté par l'ouragan dans l'ether sans oiseau,

ARTHUR RIMBAUD

Sinh Nhật

Hôm nay năm tận, Sàigòn
Tôi nghe khiếp hãi tâm hồn già nua
Giật mình con quỉ ban trưa
Tiếc mùa hoan lạc hái chưa đủ hơi.

Hôm nay trời đất có tôi
Trên ba mươi tuổi làm người lãng quên
Xuân hồng, một góc thiếu niên
Nằm nằm mê mải những miền hoài nghi.

Trên ba mươi tuổi ũ lỹ
Đêm về kéo cửa ngậy đi kiếm mình
Cảnh đời, một cõi u minh
Cảnh tôi thấp thoáng bóng hình những ai.

U mê hết tháng năm dài
Chân trong lối kiệt hồn ngoài bến không
Hôm nay năm tận, bàng hoàng
Giục thêm tiệc rượu ngồm ngoàm đĩa vơi .

Nhìn ra cảnh cỗi, riêng tôi
Trong hiên viễn phố thấy đời buồn lây .

Tiệc Khô

Sáng nay tôi thức dậy
Nghe nỗi nhớ loanh quanh
Một chút gì lay động
Ngoài cửa kính mưa hoen
Một chút gì đang tới
Trong cuộc đời mong manh .

Đêm qua mưa thấm hởi
Mộng tôi có thấy nàng
(Ôm trái tim rạn vỡ
Bày bình hoa lãng quên ?)

Một chút gì đang rớt
Trong ngực tôi ấm nồng

TẶNG LÊ HUY OANH

Một chút gì, một chút
Đang tan ngoài hư không .

Đêm qua mưa muốn nói
Cuộc tình như bóng mây
Phút nào trong cửa sổ
Phút nào rơi nơi đây
Phút nào tan thành lệ
Trên dung nhan héo gầy
Phút nào gieo thánh thót
Vạn nhịp đời khoan thai .

Một chút và một chút
San cho bằng hai vai

(Gánh đời ta nặng lắm
Cất hoài hoài không vơi.)

Sáng nay tôi đã thấy
Ngoài cửa kính mưa hoen
Khuôn mặt em thầm lặng
Tựa gương soi chiều tàn
Tôi nhìn ra cái muộn
Như nhìn mình trong gương.

Đêm qua mưa đã đổ
Lệ ràn đôi mắt em
Tôi tưởng mình lại khóc
Sau nhiều năm rưng rưng .

Có hay lòng đã cạn
Ngực là chiếc ly không
(Ôm trái tim kiệt nước
Bầy tiệc khô tặng nàng.)

Sáng nay tôi đã thấy
Em đến trên thềm sương
Mặt trời tôi bỗng mọc
Em bật cửa bình minh.

Chúng ta hòn đảo nhỏ
Đòi vùi chôn đất liền.

Tâm Ảnh

Ngồi đây buổi sáng trong mưa
Lung linh cảnh tượng mờ hồ xác thân
Mưa rơi những hạt tần ngần
Hồn tôi tản mạn trong phần mộ ai .

Lá vàng cọng úa trên cây
Đời mưa từ những vừng mây thiếu thời
Ngồi đây vách dựng da ôi
Áo quan đóng xuống đất trời nằm trên .

Mưa pha người thấm ưu phiền
Xương tê thịt nhạt ngoài hiên mù mù
Ngồi đây cảnh vật dần lu
Khoanh tay trước ngực tôi thu mình về .

Thu rồi một khối u mê
Nửa vào tâm ảnh nửa lià nhân gian
Nước rơi một giọt bàng hoàng
Thân không tỉnh giấc mơ màng lại đi .

Ở đây sầu đã tan tành
Người đi chưa đủ về quanh chiếu ngồi

Lữ Hành

Vòng bánh xe buồn
Bước chân ngựa chậm
Tạ nhau lên đường
Đèo cao gió hú .

Bóng nắng trưa đầy
Một vòng xe gẫy
Ngựa không đi nhanh
Sao bước chân dồn.

Trăm năm vướng bận
Đời ta chắc hơn.

Ta sang Miền Tây
Đồng dài cát nối
Với hành trang này
Với bàn tay này
Tay đầy bóng nắng
Hồn đầy bóng người

Trăm năm mất cầu
Đời xem cũng vui.

Hồn đầy bóng người
Sao không nhớ tiếc
Hồn đầy bóng người
Ta xa mãi đây

Đường trần gian rộng
Chia đi mãi thôi

Trăm năm thôi nhé
Quên nhau mấy hồi.

Vòng bánh xe buồn
Bước chân ngựa chậm.

Đêm Trường

Nhớ em rồi Cúa Hoa xưa
Đêm nay dưới ngói trời mưa tầm tầm
Nhớ em vèo cái thu âm
Hồn theo bóng ngoại phân thân chín từng .

Nhớ em ly rượu còn lưng
So đôi đũa mộc cười bừng cơn say
Phải anh rồi phải anh đây
Bữa cơm hai bóng một ngày phần dương .

Nhớ anh chưa Cúc mắt vàng
Cúc xanh mi Cúc biếc hường trái tim
Cúc đen đâu đó Cúc mềm
Vùi anh trong bụng Cúc hiền như dao .

Năm năm đời trú mái sầu
Thời gian phai nhạt những màu yêu đương
Nhớ em lần lữa chiếu giường
Đêm nay lại một đêm trường như xưa .

Thơ Bệnh

Lúc nãy hình đất tượng cây
Đời ta như nước chảy đầy bãi xa
Chiều rồi lòng mở không ra
Mênh mông trong ngực mùa hoa hải tần .

Khói um kín mộng thanh tân
Hình ta sụp đổ mấy lần trong gương
Bên kia bóng vội lên đường
Đằng sau mặt thủy trùng dương sóng dồi .

Nước xa cuồn cuộn ra khơi
Sâu trong tâm thể có đôi giọt gần
Bãi sầu trôi ngập đến chân
Dương gian ta lún nửa thân còn gì .

Chiều nay mưa dưới Âm Ty
Ta nghe kiếp trước thầm thì hỏi han .

Cõi Đời Tôi

Chiều nay tôi tỉnh hay mê
Ở đây hay đó mới về hay đi
Đời này tội lỡ xuân thì
Sợi gương lệch mặt khác gì nhân gian.

Mưa gieo theo mái buồn vàng
Nhân sinh những bóng điêu tàn nghiêng nghiêng.

Chiều nay tôi đó ưu phiền
Ngón tay dài ngắn đất liền biển khơi
Sống tôi này chết như tôi
Thịt xương của quỉ xui đời gian tham.

Mưa gieo, trăm giọt xô đàn
Xuân thu cuồn cuộn tiếng hãn kêu lên.

Giờ đây hình thẳng bóng nghiêng _
Ban đêm tránh sáng ngày kiêng mặt trời
Ở đồi địa phủ cho tôi
Về đâu kẻ lạ, đứng ngồi loanh quanh.

Mưa gieo, tâm trí tan tành
Chiều nay con thú soi hình tướng ai.

Đưa Tôi Về Trần Thế

1.

Hôm nay trong hơi gió
Tôi thở hạt mưa xa
Trái tim nhịp nhàng đập
Nỗi buồn nào vật vờ

Tôi ra ngoài trời khuya
Nghiêng đầu nhìn lối vắng
Ánh đèn le lói đằng xa
Một chiếc xe lăn chậm

Cuộc hành trình sẽ đến
Đưa tôi gặp lại em
Ngó nhau như hình ảnh
Lật lưng ghi tháng ngày

Cất vào trong góc kín
Của kỷ niệm dần phai .

2.

Tôi nghe trong đêm thâu
Tiếng đại dương quá cố
Hồn tối đỉnh núi cao
Một sinh thời bẵn bặt

Cuộc sống của tôi là
Chảy hoài giòng nước kín
Băng băng suốt thời gian
Một thủy triều tuyệt vọng

Tôi tấp vào tương lai
Như xác đồi chết đuối

Em vớt tôi ngang một cây câu
Giúp tôi thở bằng ngực em cấp cứu .

Cuộc sống của tôi là
Vệt hải lưu màu đỏ
Vắt ngang nền biển đen
Một mạch máu phập phồng
Trong hầm da thịt tối .

Tôi nghe trong đêm thâu
Tiếng chân bì bõm lội
Người trầm mình giữa sông
Cõi đời nay hấp hối

Ngó nhau trong âm ty
Thấy nhau trên trần thế

Em đợn tôi trong cuộc hẹn hõ
Giúp tôi thấy mối tình đã hết .

3.

Mưa hối hả lệ trần
Mất trong veo hạnh phúc .

4.

Mùa này tôi ít ngủ
Đêm nhớ những năm qua
Một mình nghe gió thổi
Nằm nghiêng ôm mộng kề

Mối sầu như khói nước
Hoen ẩm dáng trời thô
Tôi sũ sĩ diện mạo
Niềm vui như rượu pha

Uống hai giòng nước cốt
Tim kháng cự quanh co .

5.

Mặt trời tôi khởi sự
Lăn tròn mỗi rạng đông
Tới mùa mưa mỏi mệt
Chan hoà lệ dưới chân

Nếu em không tới nữa
Tro của những thời gian
Mọc thành cổ thụ xám
Treo cổ ngày tháng năm

Vũ trụ tôi giải nghĩa
Sự lắn vòng loanh quanh .

6.

Khi tim tôi đóng băng
Thi thể trong ván khép

Di chúc như cỏ hoang
Bay là lã mặt đất

Khi thân tôi đóng băng
Tứ chi như cùi lép
Đứng sững trong thời gian
Hình người làm mẫu chết

Và chim chóc lửng lơ
Dính cứng trời bất động
Như trần nhà đóng đanh

Vũ trụ tôi giải nghĩa
Sự im lìm trong tranh .

7.

Tôi đi dưới trời mưa
Nghe rào rão nỗi nhớ
Trong thinh không ẩm mũ
Điệu đàn nào nức nở

Khuôn mặt em tối tăm
Mối giận hờn lạnh lẽo

Ai soi tôi ánh sáng đèn đường
Thập thoáng những ngày lạc lõng

Kinh thành ca
Chiều xuống ngu ngơ đời hốt hoảng
Về ôm mộng dữ gieo thân đau .

8.

Cuộc sống của tôi là
Tấm thân khô dầm muối
Nước mặn trong bàn tay

Sống làm người để lỡ
Những đêm chong đèn quên
Nghe thịt da cồi hôn chờ chiều nắng gắt
Mở tim nhìn máu cá lạnh tanh .

9.

Cuộc sống của tôi là
Khủng bố tâm thần riêng
Làm người thuyền trưởng chột
Bặng tàu trong cơn giông

Nấm cỗ niềm vui rót đầy ngực hẹp
Đập đầu trong khoảng rỗng

Hy vọng khẳng khăng giác quan bão táp
Ném neo mong bình yên
Cửa tình yêu dịp cuối cùng

Đưa tôi về trần thế.

10.

Tôi đã chết tôi đã chết
Chiêu hồn ca
Ai đi ngoài cửa sổ
Thềm cuộc đời bên trong

Chúng ta những kẻ lưu đầy mình
Trong mối tình keo dán
Lấp liếm đường rạn quanh

Tôi đã chết tôi đã chết
Vừa kịp để hoàn sinh

Tìm thấy mình không có tuổi
Vô tri như thời gian

Kinh thành ca
Chiều xuống ngu ngơ đồi hốt hoảng
Về ôm mộng dữ gieo thân đau .

Kẻ Tân Tòng

1.

Hôm nay tôi một kẻ tân tòng
Gửi tới cuộc đời hơi thở mới
Mộng nào không thể hình dung
Trái tim có bao giờ biết muộn .

Lúc mặt trời mới lặn
Hồn le lói mới lên

Lúc chuông trưa rộn rã
Ngực rung rinh một giọt sương trong .

2.

Sáng nay tôi trở về nhà
Thoáng thấy người nào lẩn trốn
Khe cửa đăm đăm cặp mắt đen
Đúng rồi tôi đã thấy
Tôi vừa vắng mặt ở nơi này

Lúc rạng đông tôi gặp vài nỗi nhớ
Lẩn quất từ đêm qua .

3.

Khi tôi tư tưởng em
Trán xập xòe bóng tối
Vửng mặt trời lu
Đánh lận tiếng gà chiều .

Tình yêu mở một ngõ hoang
Vật vờ cơn gió thổi
Ngực hồng cất trái tim
Thầm thầm hơi thở kín .

Tôi sống nơi này bằng ảo ảnh
Cuộc đời xa tít tựa trong gương .

4.

Khi tôi tư tưởng em
Một mình tôi đã vắng
Thấy nhau trong đời riêng
Muốn nhìn đi đã chậm

Em có nghe mưa của một đời
Vẫn rào rạt khi ta nín lặng
Em có hay em giúp anh rơi
Thân quấn quít trong lòng mộ ấm

5.

Có khi nào em tự hỏi
Ngôi nhà hạnh phúc của anh
Có khi nào em muộn tới
Yên nghỉ tựa mùa đông

Anh hóa kiếp suốt thời gian trong vắt
Thu thân vào mộng tưởng cùng em
Ôi tự do hình phạt
Kiếm nhau ngoài hư không
Vĩnh viễn .

6.

Một mối tình thất lạc
Ném vì sao dọ đường
Trái tim anh đã bặng
Máu ứ trần thân thể

Dục vọng dưới lần da
Vũ trụ miên man bất toàn khổ nấp .

7.

Hôm nay tôi trở về nhà
Nhìn thấy trên giường đôi gối mới
Em để tặng anh
Những đêm nằm với mộng
Hay giúp anh nhoài giấc hư sinh

Anh giữ đầu anh trong hai tay
Vỗ về niềm thao thức
Đôi mắt chong kiếm một chân trời
Trong mây đen chó chết
Đóng cửa tự khi nào

Em có nghe mưa của một đời
Vẫn rạo rạt khi ta nín lặng .

8.

Anh tặng em một nụ hôn ôi
Định gửi từ đêm qua lỡ muộn
Anh tặng em một giọt lệ khô
Lăn từ lúc một mình trong bóng tối
Của tầng cây dư luận xum xuê
Ẩn náu những thần linh khốn kiếp .

9.

Những óc mòn trượt chân tư tưởng
Hòn sỏi đen đánh cuội suy tư
Những tim câm ú ớ nhịp đời
Ì ạch đập trong chuồng cám hấp .

10.

Tôi nhớ hôm qua
Có người gõ cửa

Ngó mặt nhau không thấy một nụ cười
Ngoài một lời xin lỗi

Tôi nhận lầm gì lầm lộn ấy
Tối ngày tôi bị lộn không thôi .

Hôm nay người gõ lầm trở lại
Hỏi đúng tên tôi báo một tin mừng
Tôi đã sẵn sàng từ quá khứ
Nhưng cuộc đời báo trượt thường xuyên

Tới nơi hẹn giờ của mình đã chậm .

11.

Tôi sống một mùa hoan lạc ngắn
Những mùa kia tầm tã đau thương .

12.

Hôm nay tôi trở về nhà
Kẻ trộm đã vào vơ vét sạch
Chiếc khóa riêng có người đã biết
Bốn tường tôi lớp bụi lem chung

Đúng rồi tôi đã thấy
Tôi phải bỏ nơi này
Làm lại đâu đấy ngày tháng mới .

13.

Khi tôi tư tưởng em
Trán xập xòe bóng tối
Lúc sơ sinh ai chọn hắn vú nào
Ba mươi tuổi khăng khăng đòi hạnh phúc .

Diễm Ca

14.

Hôm nay tôi một kẻ tân tòng
Gửi tới cuộc đời hơi thở mới
Mộng nào không thể hình dung
Trái tim có bao giờ biết muộn

Niềm tin nào cũng xanh
Như chán chường vàng
Hoài nghi nào chả đến
Từ tây lịch kỷ nguyên

Tôi sống bản thân còn
Mà tâm hồn theo người ký thác
Đời mộng du liên miên
Lúc thức tỉnh quên mình là dấu vết

Tôi chạy băng băng
Quên mất nơi nào là hướng đến

Khi tới mỗi đầu đường
Chân quấn cố muốn lộn về đã muộn

Đúng rồi đời là một con sông
Chính thượng lưu đã là cõi tận .

15.

Có những điều hiển nhiên
Không cần ta nói hết
Trong những đêm một đêm
Tôi nằm kề địa ngục

Nghe ngực đen thẳng thốt cơn mơ
Tay múa rối ôm chầm mộng xấu
Giường đóng đinh suốt kiếp rình chờ
Nhà treo ngược bận chông khảo tội

Đứng rồi tôi là một kẻ riêng
Tới cuộc sống từ khung cửa hẹp .

16.

Tôi biết có người ẩn dạng
Một mình ngoài ốc đảo xa xôi
Tôi cũng muốn tìm tân lục địa
Tới đâu kia lập lại con người

Một hải lưu ngược miền nhiệt đới
Trong băng dương lông lá hồn ai

Tôi muốn lại đằng sau tấm kính
Tìm gặp người có bóng của tôi

Đập vỡ gương thấy mình máu chảy
Trong đêm thâu lệ kín con người

Đúng rồi tôi đã vượt biển khô
Sống sót nhờ giòng nước cạn .

17.

Lời tôi từ trái tim
Tới môi thường đậu lại
Đã biết bao nhiêu lần
Cửa nhà tôi khóa trái

Có điều gì hoen bẩn ở thâm tâm
Lúc soi gương thấy vài vết nám
Lấy tay chùi gương vẫn sạch bong

Ai muốn cầm tôi như đá liệng
Vô ích vì thân xác nặng như nhau

Đúng rồi tôi sống ở Địa-Đàng
Về hướng đông nơi mặt trời đối diện .

18.

Ai nói tình thương đáp lại tình thương
Lòng hận thù khăng khăng cự tuyệt

Tôi sống với người câm
Làm sao không ít nói
Tôi sống cạnh bọn lùn
Lưng phải gù chút đỉnh

Hãy bỏ một đầu giây xuống lòng vực thẳm
Là lộng đáy chuông lật ngửa
Ngày mai có kẻ rung vang
Lời chiêu mộ gửi về cõi chết

Tôi chẳng chút lòng tin
Mồm suốt ngày cầu nguyện
Dập dềnh như một chiếc phao
Đeo ở đầu kia sinh vật lạnh

Trong giòng loạn lưu giữa đại dương
Đợi một đêm khuya nào thoát xác .

19.

Em có nghe mưa của một đời
Vẫn rào rạt khi ta nín lặng .

20.

Ai giật ngược đời tôi
Kéo lên bờ vô định
Hôm nay mây xám đầy trời
Mưa sẽ đổ hay chiều thu cất lấy
Đời âm u gói kín niềm vui
Chẳng thật kỹ trong giây thừng giác ngộ

Ai nhốt cánh chim trên mái ngói
Dán chân người trên mặt phẳng trơn

Có sớm nào
Mặt trời mới nở
Có nhà ai
Thắp lửa ngoài hiên

Tôi thật khăng khăng không chịu hiểu
Điều mù mờ trong trí kẻ quen

Tôi thật lạnh lùng không thể khóc
Dấu nụ buồn dính mép ngày đêm

Đúng rồi tôi sống như pho tượng
Chân bó tròn tay xếp trong khuôn .

21.

Hạnh phúc như hoa
Trên giường em dục vọng
Tôi cúi xuống dầm đôi môi nứt nẻ
Uống từ đây những mối âu lo

Trời có thai từ những ngày bão lớn.
Tới hôm nay còn cong bụng mây đen ,
Vẫn vũ thổi tháng ngày xao xuyến chết .

22.

Em có nghe mưa của một đời
Vẫn rào rạt khi ta nín lặng .

23.

Em có hay giấc ngủ đời tôi
Ôm ấp những sinh thời sẽ sống .

24.

Tôi biết cầu vồng như khí huyết
Màu nào sẽ tắt lúc tim ngưng
Nhưng cuộc sống vẫn còn thoi thóp
Trong những màu hoen xám vô danh

Vâng tôi sợ viển vông
Hơn những điều có thực .

25.

Phải chọn một mình ngoài ốc đảo
Hay chìm xuống với chiếc neo cắng
Đeo đuổi loài người như qúa khứ

Làm biến hình tôi ở tít mai sau

Phải chọn con thuyền hay bến tới
Chọn tôi hay chọn cuộc đời tôi .

26.

Hôm nay tôi một kẻ tân tòng
Cải giáo vì tin hạnh phúc
Cho dù thân một gã lưu vong
Vun xới chính đời mình đã mất

Hãy ngó lên vừng trán thô
Mảnh địa đàng biệt lập

Đúng rồi lời truyền tụng không sai
Kẻ hồi sinh yêu từ tội lỗi

Tôi hồi sinh tội lỗi tôi yêu .

27.

Ngó lên nền trời
Đỉnh não chôn thập tự
Có hề gì khi cõi lòng riêng
Đã có chỗ cho đời mình ngã xuống

28.

Em có nghe mưa của một đời
Vẫn rào rạt khi ta nín lặng .

Một Nhánh Sông

Chiều về trên một nhánh sông
Bên tôi con nước đỏ lòng quanh co
Nước loang dưới đáy trời dò
Buồn tôi thánh thót trên lò nhân sinh

Tôi sôi bộ ngực ái tình
Tan thân địa ngục biến hình dương gian
Tôi tan với vội tôi tan
Bay trên cái sống mối hàn âm ty

Củi tội đây củi tứ chi
Đốt lên sưởi ấm từng khuya với người
Chiều về trong một cánh dơi
Bên tôi bóng xám bay trời âm u

Mắt vàng khép muộn trời thu
Hồn tôi chập choạng cái mù nẻo xa
Tôi nghiêng một bóng chiều già
Soi trong tâm trí ngôi nhà tịch liêu

Tôi yêu vồi vội tôi yêu
Ôm chưa đầy ngực bấy nhiêu mộng tàn
Chiều về thấn ngại truy hoan
Nghe trên giá sách bụi vãng dâm thư

Đêm nay ngọn lửa chần chừ
Bên tôi trời đất từ từ quên quên.

Ngày Của Hai Người

Hôm nay ngày của hai người
Có khung cửa sổ khép đời chung quanh
Có ơn cha mẹ sinh thành
Ơn anh em đến chúc mình bền lâu.

Tim hồng ý biếc ơn nhau
Ngón tay ơn nhẫn đêm thâu ơn đèn
Trên giường đôi gối thêu tên
Đầu ai ơn cánh tay mềm trong mơ.

Em tin trời có ban sơ
Em nghi đến nắng em ngờ cả mưa
Em tin tôi, sự tình cờ
Nhưng ai tơ nhện đợi chờ mối ai .

Trên tường nét mực chưa phai
Lịch ghi đủ tháng, miệng mai thiếu lời
Hôn em, thiếu nụ đầu đời
Nhưng ba mươi tuổi lòng tôi mới đầy.

Ngập ngừng chi nữa, lại đây
Khóa riêng anh gửi những ngày của chung
Chúc cho đôi má em hồng
Chúc xanh em mộng, chúc nồng em môi.

Chúc xinh em đứng em ngồi
Chúc hiền em ở, chúc vui em nằm
Chúc duyên em giận, em nhăn
Chúc thương em khóc, chúc đằm em la.

Chúc em lẩn quẩn trong nhà
Ngoan như cái kiến, mặn mà cái ong .

Hôm nay có cặp vợ chồng
Chúc nhau con bế con bồng trên tay
Rượu hồng chúc mọi người say
Thời gian đã chậm, tháng ngày đang nhanh.

Viễn Mộng

1.

Ông cho tôi một tấm vé tầu
Đi suốt con đường nào còn chạy được
Dẫu tới phương Tây về hướng Đông hay cực Bắc
Miễn làm sao
Cho tôi một tấm vé tầu
Rời khỏi nơi đây.

2.

Tôi không mang theo hành lý
Dù chỉ nặng hai mươi cân
Nhưng nếu bỏ tôi trong một chiếc hòm
Và xếp được vào xó toa vật dụng
Thì cứ ghi
Tầu có mang theo

Năm mươi cân hành lý
Của một người sẽ nhận ở ga sau

Trị giá sẽ tùy
Phía nào ra kiểm soát.

Ông cho tôi một tấm vé tàu
Khởi hành đêm nay ngày mai hay sáng mốt
Bất kể về đâu.

3.

Nhưng mọi chuyến đi đều bãi bỏ
Tôi đành nhận lãnh tôi
Quay trở về chốn cũ
Tôi đành nhận lãnh tôi
Như một chiếc hòm
Vật dụng của nhà hoang.

4.

Ông đã biết tôi nhiều lần toan ẩn náu
Nhưng sống là làm sao phải thoát vây

Giữa các phe một mình mãy chính nghiã.

5.

Em có nghi anh đã tráo linh hồn
Yêu cuộc sống bằng bản thân hoạn nạn
Mở ngoác máu như giống kinh đen
Nhưng trái tim chỉ nhịp nhàng rất chậm .

Hé môi xám hoàng hôn
Ngoạm bình minh trắng nõn
Mở mười ngón tay lem
Ôm riết mối tình em sáng láng

Có hay không tuyệt vọng của niềm vui.

Năm mươi cân hành lý
Của một người sẽ nhận ở ga sau

Trị giá sẽ tùy
Phía nào ra kiểm soát.

Ông cho tôi một tấm vé tầu
Khởi hành đêm nay ngày mai hay sáng mốt
Bất kể về đâu.

3.

Nhưng mọi chuyến đi đều bãi bỏ
Tôi đành nhận lãnh tôi
Quay trở về chốn cũ
Tôi đành nhận lãnh tôi
Như một chiếc hòm
Vật dụng của nhà hoang.

4.

Ông đã biết tôi nhiều lần toan ẩn náu
Nhưng sống là làm sao phải thoát vây

Giữa các phe một mình mày chính nghĩa.

5.

Em có nghi anh đã tráo linh hồn
Yêu cuộc sống bằng bản thân hoạn nạn
Mở ngoác máu như giông kinh đen
Nhưng trái tim chỉ nhịp nhàng rất chậm .

Hé môi xám hoàng hôn
Ngoạm bình minh trắng nõn
Mở mười ngón tay lem
Ôm riết mối tình em sáng láng

Có hay không tuyệt vọng của niềm vui.

6.

Hôm qua tôi thao thức
Xanh viền mộng hồn người
Mây kéo là hải phận
Mưa mắt em
Tầm tã

Trong ám ảnh hư không
Tìm nhau nơi trú ẩn.

7.

Tôi trở dậy trước bình minh
Quơ tay lạm dấu thánh
Đêm đêm nhện vẫn giăng
Khuôn mặt nào đã vắng

Người nào yêu tôi
Hãy hiểu vì sao giọng nước mắt
Người nào yêu tôi
Hãy hiểu vì sao những nụ cười

Mở trái tim tin nhau
Khép nỗi buồn trong đó
Mở trái tim những đêm về một mình
Khóc lặng lẽ nguồn lệ sầu hạnh phúc.

Hôm qua không gặp em
Đời muộn màng thức giấc
Có phải yêu bằng hồn thấy chết
Hành hình thi thể giữa dương gian.

8.

Muốn tìm ra tung tích
Đành tra vấn liền miên
Đời này muôn sự thật
Hãy ngậm miệng ngồi im .

9.

Đã xối xả nguồn vui mưa tháng năm
Gột rửa anh nồng nàn trời cuối hạ
Rưng rưng nắng Sàigòn
Trong phút giây này mà đã mất.

10.

Ông cho tôi một tấm vé tàu
Dẫu những chuyến đi đều bãi bỏ
Ông cứ cho tôi một tấm vé tàu
Để đêm nay ngày mai hay sáng mốt

Có tỉnh dậy nơi đâu
Tội giả bộ mình vừa tới đó

Đâu cũng vẫn không gian
Những chiều ngang dọc họ.

11.

Đôi mắt dần dăm ba dấu than
Để thêm nhiều dấu hỏi
Sống đâu phải loanh quanh
Dù chết chỉ là cái chấm.

Có hiểu vì sao yêu là viễn mộng
Mới quen em mà tưởng đã lâu rồi

Lý tưởng là
Một đôi điều có sẵn

Như hừng đông
Sau khép mắt đêm đen.

Những sớm mai nền trời hớn hở
Những đêm sao vằng vặc hư vô
Gieo suốt thinh không linh hồn nào trắng muốt.

Yêu là cũng mong đợi
Chết một ngày trên một đỉnh hân hoan

Giữa bình minh hình thức nọ.

12.

Môi em một chấm hồng
Điểm mặt anh xanh niềm xao xuyến
Dung nhan em một tấm gương
Soi thấu anh vật sủ sỉ không phản chiếu.

13.

Hãy cho tôi một tấm vé tầu
Dẫu phải về sa mạc
Hãy cho tôi còn nóng dữ điên
Biết đập vỡ giá băng vừa đóng kín.

14.

Chơi vơi như kẻ hồng hoang
Tội thiết gì đất hứa

Kiếm tìm em lúc này
Tôi muốn về tân địa,

Amen.

Em Đã Về Khuya Nay

Mở tung nội cảnh
Bộ ngực hoài thổn thức
Đẩy cửa trái tim em
Chúc mừng năm mới.

Kéo áo choàng khăn
Gió thổi từ Đông gió thổi qua Tây
Mưa mùa gió kép
Rì rào u vũ đêm xa
Cột giầy xéo những hoàng hôn sập.

Đột nhiên giòng nước mặn
Trào bật bờ mắt sâu
(Tầu em vào hải cảng
Đẩy sóng lên tới đầu).

Em đã về, anh biết
Em đã về khuya nay
(Thủy cấp trong lòng anh
Ngang tầm ly rượu cạn) .

Uống một ngụm khan
Cười xứng vỡ
Xoay bốn phương
Nhấp nháy lửa hửng.

Mộng cũ nơi nào. Đời của hắn.
Trong lòng thiếu nữ. Tự muôn xưa.

Bản vẽ của Duy Thanh, 1974.

Con Tin Thất Lạc

1.

Tôi mở mắt nhìn qua khung cửa sổ
Trời hừng đông trên đỉnh cây xanh
Sớm nay mây sẽ biếc
Hãy cho tôi sống hết ngoài đường

Cho tôi lang thang trên các phố
Một mình lủi thủi thân yêu
Dẫu một góc đường nào
Khiến tôi rơi nước mắt

Tôi nhớ gì vừa ẩn hiện
Trong hư vô của một phút sâu

Có phải em vừa ở đó
Vừa đi qua trong một chiếc xe

Đúng thế cuộc đời lặng lẽ
Mù mù như những đêm khuya .

2.

Tôi vào một nhà hàng
Ngồi trong chiếc ghế cũ
Cười với một người quen mặt
Nhìn con đường xanh sớm mát
Hân hoan thấy sự đổi thay

Đúng thế cuộc đời luân chuyển
Thế nào cũng có hôm nay .

3.

Tôi theo chủ nghĩa Hoài nghi
Nhưng vô cùng tin ánh sáng

Tôi sống chẳng an tâm
Nhưng nhiều khi sung sướng
Vui đi trên những lề đường
Vui đi trên trang báo mới
Vui đi vui đi thế giới
Dẫu cuộc đời là lục địa hoang mang .

4.

Ở ngoài ô, trong một đêm nguyệt tận
Vừng trăng như lưỡi hái cong
Quơ phẳng phẳng mặt đất

Trời thu hái tâm hồn
Mùa gặt đổi đã hết .

Sau đêm tối tăm
Niềm vui rồi cũng mọc
Trái đất trần trụi này
Vẫn vun hạnh phúc lép

Tôi nhớ gì vừa ẩn hiện
Trên những con đường khúc khuỷu loanh quanh .

5.

Hôm nay tôi nhận được
Qua tay một người quen
Lá thư em nhắn gửi
Em ôi tôi nào có quên

Căn nhà dưới một đầu cầu
Ở bên kia thành phố

Nơi ấy tôi đã ngồi
Những đêm hiu quạnh nhớ
Nơi ấy tôi đã thức
Những đêm âm thầm mưa
Lấy đàn ghi-ta bấm một khúc nhạc rời
Vang nỗi lòng thanh vắng.

Tôi đâu quên tôi vẫn nhớ
Những ngày tháng lẻ loi
Được tin em trai xuống tóc
Khi vừa mới thanh xuân.

Tôi đâu quên tôi vẫn nhớ
Những ngày tháng bỏ rơi
Một đứa con ở miệt ngoại ô nào
Đã bao năm không gặp mặt .

Ba vẫn nhớ con vui tươi
Trong tiếng kêu rộn rã
Nghe nói bây giờ con đã lớn
Đi học trường Cầu Ván, lớp năm
Mỗi đêm con sang hàng xóm
Xếp hàng xem vô tuyến truyền hình .

Tôi đâu quên tôi vẫn nhớ
Đời tôi như một phạm nhân .

Hôm nay ở ngoài đường
Lang thang như suốt kiếp
Nhưng xung quanh là bốn bức tường
Nhốt kín tâm vô hạn .

Mưa vừa rơi tí tách trên đầu
Tôi đứng thu mình trong hiên ngói lạ.

6.

Tôi thiếu một chút gì
Một chút gì rất lớn
Có phải chăng tôi thiếu trong tôi
Một trái tim tươi thắm .

Gọi xe tôi trở về
Lầm lì như tên cớm

Sẽ nhốt mây trong một ca-bin
Tra tấn mây tới sáng.

7.

Tôi sống vội từng giây
Chẳng giây nào sửa soạn
Tôi đi suốt cả ngày
Cuộc hành trình vĩnh viễn
Nhưng tôi vui xối xả lệ nồng
Khi biết mình còn thì giờ để sống
Còn thì giờ hoán cải đời riêng .

Tôi là người hơn là tu sĩ
Khi lột trần vẫn thập tự mem.

Tôi là người đâu phải phạm nhân
Tra khảo tôi cũng lặn lưng sám hối.

8.

Em ơi giờ ở Sàigòn
Ngực anh như tang trống mộng
Em ở xa xôi viễn xứ
Ráng tìm cho anh một trái tim .

Hôm nay vũ khúc buồn
Những chân xiêu phách lệch
Anh ôm ấp trần gian
Bằng đôi tay đã mất.

9.

Hãy cho tôi sống khắp cùng
Chớ tôi làm con tin thất lạc
Cho tôi mãi mãi chờ mong
Một ngày mai được chuộc.

Long lanh mắt lệ người lưu xứ
Chất ngất ưu sầu bộ lạc tôi

Chúc Biệt

Trăm năm thôi nhé em về
Từ đây tần hải chia lìa nhớ thương.
Lên cao, con nước làm nguồn
Xuống sâu làm bể, trăm đường làm mưa.

Khóc em mù ngọn suối mơ
Lầm than kinh rạch, sững sờ đò ngang
Thương em đò dọc muôn màng
Xôn xao bờ bãi, bệ bàng hồ ao.

Tiếc em, ngầu đục sông đào
Ngất kêu đầu thác, ào ào thủy ba
Thở than xanh ngọn ngân hà
Nỉ non giọt nước mái nhà cuối hiên.

Rằng xưa em vốn mẹ hiền
Nuôi con giòng sữa triền miên tháng ngày
Yêu chồng son sắt không phai
Quẩn quanh tổ ấm, miệt mài dáng thu.

Yêu sông núi, hận quân thù
Đưa con ra trận, phục mồ vô danh
Yêu ai gầy mộng tan tành
Yêu quê đói kém, yêu thành lầm than.

Giận người nham hiểm gian ngoan
Thương người chất phác lỡ làng tấm thân
Khóc em, trời nhỏ mưa dầm
Sương sa liễu rủ, ầm ầm bão giông.

Đưa em, nước cuốn lấy rồng
Bình minh trời mọc cầu vồng tiễn em
Trăm năm thôi nhé đôi miền
Hải triều đi mãi, đất liền lùi xa.

Chúc em một giấc yên hà
Từ đây đáy biển là nhà bình an .

Thương em hỏa thụ giăng màn
Hằng sa làm nệm, cự hàn nhờ rong.
Ru em có tiếng chàng Trương
Bạn em , thiếu phụ Nam Xương chung tình .
Hội hè em đến Mê Linh
Hai Bà thủa trước gieo mình Hát giang.

Đèn soi có ngọn Đồng Đằng
Cũng nàng Tô thị trăm năm đợi chồng.
Thủy Tinh sầu hận trong lòng
Khối tình đã mất biển Đông còn thù.
Sợ ma, em lánh Thần Phù
Hận xưa Mã Viện cuốn cờ, lật ghe.
Ngủ đi em, dưới Thủy Tề
Yên vui em ngủ tiếc gì nhân gian.

Trăm năm thôi nhé lìa tan
Hơi thu thổi lạnh sông vàng đìu hiu
Nhớ em đỏ rực ráng chiều
Âm u lòng bạn, tiêu điều người xa.

Từ đây đáy biển là nhà
Chúc em một giấc yên hà bình an.

THỦY MỘ QUAN

thơ
Viên Linh

vẽ
Duy Thanh
Nguyễn Hữu Nhật
Chóe

hình
Nguyễn Hữu Hiệu

THUỶ MỘ QUAN

Mục Lục

Thuỷ Mộ Quan
11-68

Ngoại Vực
75-120

Dư Tập
121-195

CÙNG MỘT TÁC GIẢ

ĐÃ XUẤT BẢN

HÓA THÂN	*Thơ, Văn Nghệ, 1964*
CẢNH TƯỢNG ĐÊM NAY	*Tập truyện, Thời Mới, 1966*
THỊ TRẤN MIỀN ĐÔNG	*Tân truyện, Văn, 1966*
MỘT CHỖ NÀO KHÁC	*Tập truyện, Trình Bày, 1967*
CUỐI CÙNG EM ĐÃ ĐẾN	*Truyện dài, Hoàng Đông Phương 1968*
CÁNH CỬA ĐÊM THÂU	*Truyện dài, Nghĩa Thục, 1969*
CHIỀU HÔM GIÓ CUỐN	*Truyện dài, K.C.N., 1969*
CUỐI TRỜI HÔN MÊ	*Truyện dài, Kỷ Nguyên, 1970*
MÃ LỘ	*Tân truyện, Văn, 1970*
VƯỜN QUÊN LÃNG	*Tân truyện, Hoàng Hạc, 1971*
MỘT MÙA MÊ HOẶC	*Truyện dài, Nguyễn Đình Vượng, 1973*
TÌNH NƯỚC MẶN	*Tân truyện, Văn, 1973*
HẠ ĐỎ, CÓ CHẲNG TỚI HỎI	*Tiểu thuyết, Khai Hóa, 1973*
LÒNG GƯƠNG Ý LƯỢC	*Tiểu thuyết, Khai Hóa, 1973*
TỚI NƠI EM Ở	*Tiểu thuyết, Khai Hóa, 1973*
GIÓ THẤP	*Tân truyện, in từng ngày trên nhật báo Sóng Thần* *Giải Nhất Giải Văn Học Nghệ Thuật Toàn Quốc, Bộ môn Văn, 1974*

SẼ IN

HAI MƯƠI NĂM VĂN HỌC
MIỀN NAM VIỆT NAM
1954-1975

Nhận Định Các Khuynh Hướng Văn Học, Các Tạp Chí Văn Học Và Các Tác Giả Miền Nam Việt Nam Từ 1954 Đến 1975.

HAI MƯƠI NĂM THƠ VIỆT
1954-1975